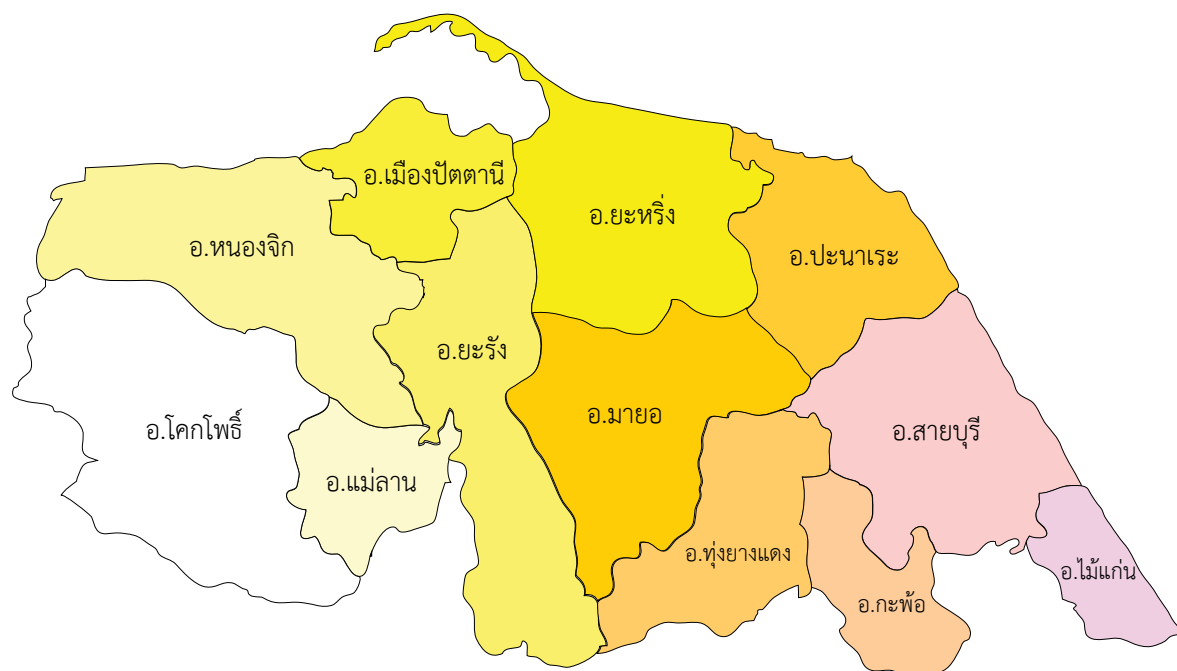

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดปัตตานี

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดโดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมาย เพื่อนำเสนอข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่าง ที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุม คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูลตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่าง กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดปัตตานี ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมประมง จากฐานอุตสาหกรรมเกษตร การค้าและการบริการที่เข้มแข็ง แข่งขันได้ โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 58 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 55 รายการ ไม่มีรายการข้อมูลทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาและสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ฮาลาล การท่องเที่ยว และทุนทางสังคม โดยเลือกศึกษาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “สินค้าฮาลาล” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 17 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 1 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 16 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้ โดยเลือกศึกษาของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “พัฒนาคุณภาพชีวิต” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 34 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 31 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “อนุรักษ์ ป่าไม้ – ป่าชายเลน - ทรัพยากรชายฝั่งทะเล” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 22 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 19 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน โดยเลือกศึกษาประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “ความมั่นคงชายแดน” ซึ่งมีรายการสถิติทางการรวมจำนวน 11 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 5 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 6 รายการ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก – ค
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	16
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	20
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	26
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	31
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	43
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	52
3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	62
3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	70
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	79
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	84
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
– คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
– ประมวลผลการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	20
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	79
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	80
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	81
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	82
แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	83

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานี ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2552 - 2554	6
ตารางที่ 2 : ข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดปัตตานี ปี พ.ศ. 2553 - 2555	7
ตารางที่ 3 : จำนวนการเลี้ยงปศุสัตว์ที่สำคัญจังหวัดปัตตานี ปี พ.ศ. 2553 - 2555	8
ตารางที่ 4 : สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดปัตตานีและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี พ.ศ. 2550 - 2555	10
ตารางที่ 5 : อัตราการว่างงานรวมของจังหวัดปัตตานี และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี พ.ศ. 2551 - 2555	11
ตารางที่ 6 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	22
ตารางที่ 7 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็น ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	24
ตารางที่ 8 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	25
ตารางที่ 9 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	31
ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ”	33
ตารางที่ 11 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ”	42
ตารางที่ 12 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ”	42
ตารางที่ 13 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	43
ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “สินค้าฮาลาล”	45
ตารางที่ 15 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “สินค้าฮาลาล”	49
ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “สินค้าฮาลาล”	50
ตารางที่ 17 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	52
ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “พัฒนาคุณภาพชีวิต”	54
ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “พัฒนาคุณภาพชีวิต”	61
ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “พัฒนาคุณภาพชีวิต”	61
ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	62
ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “อนุรักษ์ ปันฟู ป่าไม้ – ป่าชายเลน - ทรัพยากรชายฝั่งทะเล”	64
ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “อนุรักษ์ ปันฟู-ป่าไม้- ป่าชายเลน-ทรัพยากรชายฝั่งทะเล”	69
ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “อนุรักษ์ ปันฟู-ป่าไม้- ป่าชายเลน-ทรัพยากรชายฝั่งทะเล”	69
ตารางที่ 25 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการประเด็นปัญหาสำคัญ “ความมั่นคงชายแดน”	72
ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “ความมั่นคงชายแดน”	76
ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ความมั่นคงชายแดน”	77
ตารางที่ 29 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	85

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงาน โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นการรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการจัดเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการจัดเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการจัดเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดได้ต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและ วิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบ การที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัด เหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือ ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงาน ของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงาน จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงาน ของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตาม เป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะอนุกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดปัตตานี ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดปัตตานีฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 – 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาบทวนข้อมูลจากรายงานแผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561)¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของพื้นที่ที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดปัตตานี ตั้งอยู่ภาคใต้ของประเทศไทย เป็นจังหวัดเดียวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่ไม่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศมาเลเซีย อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร 1,055 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 1,940.35 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 1,212,723 ไร่ แบ่งเขตการปกครองแบ่งออกเป็น 12 อำเภอ ประกอบด้วย

1. อำเภอเมืองปัตตานี	7. อำเภอยะหริ่ง
2. อำเภอยะรัง	8. อำเภอสายบุรี
3. อำเภอหนองจิก	9. อำเภอทุ่งยางแดง
4. อำเภอโคกโพธิ์	10. อำเภอกะพ้อ
5. อำเภอปะนาเระ	11. อำเภอแม่ลาน
6. อำเภอมายอ	12. อำเภอไม้แก่น

สภาพภูมิประเทศ แบ่งออกเป็นพื้นราบชายฝั่งทะเลทางตอนเหนือและตะวันออกของจังหวัด ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณ 1 ใน 3 ของพื้นที่จังหวัด ครอบคลุมพื้นที่อำเภอชายทะเล 6 อำเภอ พื้นที่ราบลุ่มบริเวณตอนกลางและตอนใต้ของจังหวัด มีแม่น้ำปัตตานีไหลผ่าน ที่ดินมีความเหมาะสมในการเกษตรกรรม ปลูกข้าว ยางพารา และพื้นที่ภูเขา เป็นพื้นที่ส่วนน้อยอยู่ทางตอนใต้ของอำเภอโคกโพธิ์ อำเภอกะพ้อ และทางตะวันออกของอำเภอสายบุรี บริเวณดังกล่าวเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ และเป็นพื้นที่ปลูกลองกอง และยางพารา

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจังหวัดปัตตานีมีขนาดค่อนข้างเล็ก ใกล้เคียงกับจังหวัดนราธิวาส ยะลา และกระบี่ โดยในปี พ.ศ. 2554 จังหวัดปัตตานีมีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปีมูลค่า 47,423 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 12.43 มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (GPP Per Capita) เท่ากับ 67,492 บาท ขยายตัวร้อยละ 10.90 เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว

¹ แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ. 2558 – 2561 ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

โครงสร้างเศรษฐกิจยังคงพึ่งพาภาคการเกษตรเป็นหลัก แต่มีแนวโน้มการปรับตัวสู่ภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ซึ่งพิจารณาจากมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ภาคเกษตรมีมูลค่า 18,578 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 39.18 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ภาคนอกเกษตรมีมูลค่า 28,845 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 60.82 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด โดยสาขาการประมงมีส่วนโครงสร้างสูงสุดที่ร้อยละ 20.3 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รองลงมาได้แก่ เกษตรกรรมปศุสัตว์ ป่าไม้ (ร้อยละ 18.83) สาขาอุตสาหกรรม (ร้อยละ 13.34) สาขาบริหารราชการแผ่นดิน (ร้อยละ 11.71) สาขาการศึกษา (ร้อยละ 11.25) และสาขาการขนส่งขายปลีกฯ (ร้อยละ 10.11) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 : โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดปัตตานี ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2552 - 2554

สาขาการผลิต	มูลค่าผลิตภัณฑ์ (ล้านบาท)			โครงสร้างเศรษฐกิจ* (ร้อยละ)		
	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554p
ภาคเกษตร	14,325	16,579	18,578	38.97	39.31	39.18
เกษตรกรรม ปศุสัตว์ ป่าไม้	4,938	7,248	8,930	13.43	17.18	18.83
การประมง	9,387	9,331	9,648	25.54	22.12	20.34
นอกภาคการเกษตร	22,435	25,600	28,845	61.03	60.69	60.82
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	14	18	23	0.04	0.04	0.05
การผลิตอุตสาหกรรม	4,318	5,507	6,328	11.75	13.06	13.34
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	515	533	550	1.40	1.26	1.16
การก่อสร้าง	1,311	1,442	1,241	3.57	3.42	2.62
การขายส่ง การขายปลีกฯ	4,172	4,403	4,795	11.35	10.44	10.11
โรงแรมและภัตตาคาร	159	161	163	0.43	0.38	0.34
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	900	873	913	2.45	2.07	1.93
ตัวกลางทางการเงิน	1,001	1,032	1,177	2.72	2.45	2.48
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	1,296	1,579	1,607	3.53	3.74	3.39
การบริหารราชการแผ่นดินฯ	3,403	4,394	5,555	9.26	10.42	11.71
การศึกษา	4,165	4,578	5,337	11.33	10.85	11.25
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	677	618	645	1.84	1.47	1.36
การให้บริการชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	482	439	484	1.31	1.04	1.02
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	21	23	28	0.06	0.05	0.06
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	36,760	42,179	47,423	100.00	100.00	100.00
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (บาท)	53,847	60,860	67,492	-	-	-
ประชากร (1,000 คน)	683	693	703	-	-	-

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี พ.ศ.2558 - 2561), ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2: ตารางที่ 7,9 หน้า 25, 27)

หมายเหตุ : p = ตัวเลขเบื้องต้น, * ประมวลข้อมูลโดยใช้อ้างอิงข้อมูล GPP ของสำนักบัญชีประชาชาติ สศช.

(-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.2.2 ศักยภาพด้านเกษตร

จังหวัดปัตตานี มีพื้นที่เกษตรกรรมประมาณ 972,269 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 79.33 ของพื้นที่ทั้งหมด มีครัวเรือนเกษตรกรจำนวน 92,651 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 55.69 ของครัวเรือนทั้งจังหวัด พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่

ยางพารา ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญอันดับหนึ่งมีพื้นที่เพาะปลูก 325,199 ไร่ ผลผลิตรวม 63,835 ตัน มีครัวเรือนที่ปลูกยางพารา 33,666 ครัวเรือน มีแหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอกอโคโพธิ์ อำเภอทุ่งยางแดง และอำเภอกะพ้อ

ข้าว มีทั้งข้าวนาปรังและนาปี มีครัวเรือนที่ทำนา 50,496 ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 55.36 ของครัวเรือนเกษตรกร ทั้งจังหวัด แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอแม่ลาน อำเภอยะหริ่ง อำเภอมายอ อำเภอปะนาเระ และอำเภอยะรัง

ลองกอง เป็นไม้ผลที่มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของจังหวัดปัตตานี แหล่งผลิตที่สำคัญ ได้แก่ อำเภอกอโคโพธิ์ อำเภอยะรัง อำเภอสายบุรี อำเภอมายอ อำเภอทุ่งยางแดง อำเภอกะพ้อ และอำเภอแม่ลาน

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชชนิดใหม่ที่มีการปลูกในจังหวัด ยังมีพื้นที่ปลูกไม่มากนัก เมื่อเทียบกับพืชชนิดอื่น

ตารางที่ 2 : ข้อมูลการปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดปัตตานี ปี พ.ศ. 2553 - 2555

พืช	พื้นที่ปลูก (ไร่)			ผลผลิตรวม (ตัน)			ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)		
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
ยางพารา	309,246	325,199	N/A	59,584	63,835	N/A	245	256	N/A
ข้าวนาปี	131,155	119,349	116,210	45,904	49,873	49,390	351	418	433
ข้าวนาปรัง	39,804	39,093	28,622	16,037	14,149	11,878	403	410	415
ลองกอง	19,933	19,846	20,865	2,910	1,267	2,144	146	71	39
ปาล์มน้ำมัน	20,265	11,001	18,870	10,573	15,471	20,620	1,030	1,105	1,093

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (อ้างอิงใน แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2: ตารางที่ 12-16 หน้า 32-34)

หมายเหตุ : N/A (Not Applicable) ไม่มีข้อมูล

ด้านปศุสัตว์ มีรายการสัตว์ที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่

ไก่ ในปี พ.ศ. 2555 มีปริมาณการเลี้ยงจำนวน 4,202,130 ตัว ซึ่งเลี้ยงมากเป็นอันดับที่ 2 ของกลุ่มจังหวัด และลำดับที่ 5 ของภาคใต้ โดยแนวโน้มการเลี้ยงไก่ของจังหวัดปัตตานีมีเพิ่มขึ้นทุกปี เป็นผลจากการส่งเสริมอาชีพตามโครงการภายใต้แผนพัฒนาพื้นที่พิเศษ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

แพะ จำนวนการเลี้ยงแพะในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 40,476 ตัว ปัตตานีเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 เนื่องจากจังหวัดปัตตานีมีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งนิยมบริโภคแพะในโอกาสสำคัญต่างๆ ประกอบกับประชากรในพื้นที่อื่นๆ นิยมบริโภคแพะมากขึ้น ส่งผลให้มีการเลี้ยงแพะในพื้นที่เพิ่มขึ้นด้วย

ตารางที่ 3 : จำนวนการเลี้ยงปลุสตร์ที่สำคัญจังหวัดปัตตานี ปี พ.ศ. 2553 - 2555

ชนิดสัตว์	จำนวนสัตว์ที่เลี้ยง (ตัว)		
	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
ไก่	4,096,172	4,084,379	4,202,130
โคเนื้อ	7,494	7,410	7,230
แพะ	24,466	32,969	40,476
สุกร	21,052	19,629	20,480

ที่มา : สำนักเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2: ตารางที่ 17 หน้า 35)

การประมงที่สำคัญของจังหวัดปัตตานี แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ การประมงทะเล การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และการประมงน้ำจืด²

การประมงทะเล จังหวัดปัตตานีมีท่าเทียบเรือขนาดใหญ่ ซึ่งเรือประมงทะเลขนาดใหญ่สามารถเข้าเทียบท่าได้ นอกจากนี้ยังอยู่ใกล้แหล่งทำการประมงในอ่าวไทยและแหล่งทำการประมงระหว่างประเทศ เรือประมงขนาดใหญ่และขนาดเล็กจึงหมุนเวียนเข้ามาเทียบท่าจังหวัดปัตตานี เพื่อขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำจำนวนมาก การประมงทะเล ประกอบด้วยกลุ่มชาวประมง 2 กลุ่มใหญ่คือ

- กลุ่มเรือประมงพาณิชย์จำนวน 1,055 ลำ ส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอเมืองปัตตานีและอำเภอสายบุรี เรือประมงส่วนใหญ่ได้รับอนุญาตให้ทำการประมง เช่น อวนล้อมจับ อวนครอบปลาเกะตัก อวนครอบหมึก อวนลาก ลอบ และเบ็ด

- กลุ่มเรือประมงพื้นบ้านจำนวน 3,147 ลำ ส่วนใหญ่กระจายอยู่ตลอดแนวชายฝั่งทะเล 6 อำเภอ เรือประมงส่วนใหญ่จะได้รับอนุญาตและใบอนุญาตผู้มีอาชีพทำการประมง เช่น อวนลอยปลาทุ อวนลอยปลาเกะตัก อวนลอยกุ้ง อวนจมปู ตกหมึก และเบ็ด มีเรือประมงที่จดทะเบียนและได้รับอนุญาตให้ทำการประมง จำนวน 4,202 ลำ แยกรายอำเภอได้ ดังนี้ อำเภอเมืองปัตตานี 1,527 ลำ อำเภอหนองจิก 591 ลำ อำเภอยะหริ่ง 1,005 ลำ อำเภอปะนาเระ 432 ลำ อำเภอสายบุรี 395 ลำ และอำเภอไม้แก่น 234 ลำ

การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง สามารถสร้างอาชีพให้กับเกษตรกรและอาชีพที่เกี่ยวข้องอีกจำนวนมาก สัตว์น้ำที่นิยมเลี้ยงกันมาก คือ กุ้งทะเล ปลาเกะตัก ปลาตะกรับ และปลาหีบ โดยการเลี้ยงกุ้งทะเลเป็นที่นิยมมากที่สุด ใน ปี พ.ศ. 2554 มีฟาร์มเลี้ยงกุ้งทะเล ที่ได้ขึ้นทะเบียนฟาร์มเพาะเลี้ยงกับหน่วยงานกรมประมง จำนวน 130 ฟาร์ม พื้นที่ฟาร์ม รวม 5,385.36 ไร่ เป็นฟาร์มเลี้ยงกุ้งกุลาดำ 8 ฟาร์ม พื้นที่ฟาร์ม 328.67 ไร่ และฟาร์มเลี้ยงกุ้งขาว จำนวน 122 ฟาร์ม พื้นที่เลี้ยง 5,056.69 ไร่ มีการเลี้ยงมากที่สุดในเขตอำเภอหนองจิก และอำเภอยะหริ่ง จำนวน 48 ฟาร์ม ส่วนการเพาะเลี้ยงปลา มีเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงที่ขึ้นทะเบียนฟาร์มในปี พ.ศ. 2554 จำนวน 1,043 ฟาร์ม พื้นที่เลี้ยงรวม 288.60 ไร่ ส่วนใหญ่ใช้วิธีการเลี้ยงปลาในกระชัง มีจำนวนน้อย ที่เลี้ยงปลาชายฝั่งในบ่อดินเลี้ยง พื้นที่เพาะเลี้ยงมากที่สุดอยู่ในอำเภอยะหริ่ง จำนวน 322 ฟาร์ม พื้นที่เลี้ยงรวม 153.81 ไร่ รองลงมาคืออำเภอสายบุรี จำนวน 267 ฟาร์ม พื้นที่เลี้ยงรวม 17.63 ไร่

² สรุปข้อมูลจาก แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2: หัวข้อการประมง, หน้า 29-31.

การประมงน้ำจืด มีความสำคัญกับเกษตรกรในจังหวัดโดยเฉพาะกับเกษตรกรที่ไม่ได้อยู่บริเวณชายฝั่งทะเล เนื่องจากจังหวัดปัตตานีมีแหล่งน้ำจืดซึ่งเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง และแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการเกษตร สร้างผลผลิตปลาน้ำจืดให้กับเกษตรกรในการจับสัตว์น้ำมาใช้บริโภคในครัวเรือน ซึ่งเหลือจากการบริโภคก็สามารถจำหน่ายเพื่อเป็นรายได้ของครอบครัวอีกทางหนึ่ง จังหวัดปัตตานี มีฟาร์มเลี้ยงปลาน้ำจืดรวม 2,206 ฟาร์ม พื้นที่ฟาร์มรวม 1,415.47 ไร่ เลี้ยงมากที่สุดเขตอำเภอโคกโพธิ์ และอำเภอยะหริ่ง

2.2.3 ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

จากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดปัตตานี ในปี พ.ศ. 2554 จังหวัดปัตตานี มีสัดส่วนโครงสร้างสาขาอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 3.2 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด โดยมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2553 เล็กน้อย อัตราการขยายตัวของสาขาอุตสาหกรรมอยู่ในภาวะหดตัวจากปี พ.ศ. 2553 ร้อยละ 11.5 ลดลงในปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 2.1 โดยมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่มาจากอุตสาหกรรมจากการประมง และอุตสาหกรรมแปรรูปด้านการเกษตร เนื่องจากจังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดที่ติดชายฝั่งทะเล และเป็นพื้นที่ทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่

ในปี พ.ศ. 2555 มีโรงงานจำนวนทั้งสิ้น 607 แห่ง เงินลงทุนรวม 4,227 ล้านบาท ก่อให้เกิดการจ้างงาน 8,825 คน ซึ่งโรงงานกระจายตัวอยู่ทั่วไปภายในจังหวัดทุกอำเภอ โดยอำเภอเมืองปัตตานี มีจำนวนโรงงานมากที่สุด และอำเภอไม้แก่นมีโรงงานน้อยที่สุด สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด 3 ลำดับแรกของจังหวัดปัตตานี ได้แก่

อุตสาหกรรมอาหาร ได้แก่ กิจการผลิตปลากระป๋อง ห้องเย็น ผลิตอาหารทะเลแช่แข็ง ข้าวแกละแกล้ง ผลิตน้ำแข็งซองและน้ำแข็งหลอด ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 53 โรงงาน เงินลงทุน 1,628.072 ล้านบาท คนงาน 3,484 คน

อุตสาหกรรมยาง ได้แก่ การผลิตยางแท่งมาตรฐาน เอส.ที.อาร์ 20 ยางแผ่นรมควัน ยางเครฟ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 12 โรงงาน เงินลงทุน 911.048 ล้านบาท คนงาน 792 คน

อุตสาหกรรมการเกษตร ได้แก่ การผลิตและปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์พืช รองลงมาสกัดน้ำมันมะพร้าวตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 317 โรงงาน เงินลงทุน 473.884 ล้านบาท คนงาน 574 คน

อุตสาหกรรมอีกประเภทที่สำคัญของจังหวัดปัตตานี คือ อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งรัฐบาลได้มีแนวคิดเรื่องฮาลาลปัตตานี เมื่อปี พ.ศ. 2547 โดยการให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยสร้างนิคมอุตสาหกรรมฮาลาลจังหวัดปัตตานี แต่เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบทำให้นิคมฯ ไม่สามารถดำเนินได้อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้จังหวัดต้องปรับเปลี่ยนแนวทางการบริหารจัดการโดยพยายามส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในจังหวัดปัตตานีเห็นความสำคัญถึงการรับรองมาตรฐานฮาลาล โดยสนับสนุนผู้ประกอบการที่เป็นโรงงานอุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชน ซึ่งกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่างๆของจังหวัดปัตตานี ผู้ประกอบการเหล่านี้มีไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 เป็นการผลิตภายใต้วิถีชีวิตอิสลาม ปัจจุบันในปี พ.ศ. 2555 มีการส่งเสริมไปแล้วจำนวน 241 ผลิตภัณฑ์ โดยแบ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมและ SMEs จำนวน 145 ผลิตภัณฑ์ วิสาหกิจชุมชนจำนวน 69 ผลิตภัณฑ์ และอื่นๆ 27 ผลิตภัณฑ์ มีมูลค่าการผลิตรวมประมาณ 2,300 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้น

จากปี พ.ศ. 2554 ประมาณร้อยละ 7 ทั้งนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ได้รับมาตรฐานฮาลาลและรอการพัฒนาอีกเป็นจำนวนมาก

ตลาดที่สำคัญของผลิตภัณฑ์ฮาลาล ประกอบด้วย กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารทะเลกระป๋องและผลิตภัณฑ์แปรรูปแช่แข็งที่ได้รับมาตรฐานฮาลาลเป็นตลาดภายในประเทศร้อยละ 55 และตลาดส่งออกต่างประเทศ ร้อยละ 45 ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศแคนาดา สหรัฐอเมริกา ซิเรีย เลบานอน มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ลาว พม่า กลุ่มประเทศยุโรป และกลุ่มตะวันออกกลาง และกลุ่มผลิตภัณฑ์จากวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับมาตรฐานและไม่ได้รับมาตรฐาน ส่วนใหญ่เป็นการจำหน่ายภายในประเทศ ส่วนผลิตภัณฑ์ที่มีการจำหน่ายภายนอกประเทศ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์หมวกกะปิยะะ ส่งออกไปประเทศซาอุดีอาระเบีย และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากปลา โดยส่งออกประเทศจีน

2.2.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและบริการ

ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดปัตตานี มีจำนวนนักท่องเที่ยว 214,285 คน มีรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน 742.66 ล้านบาท ซึ่งเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2554 พบว่านักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น จำนวน 34,598 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 รายได้เพิ่มขึ้น 202.36 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37.45 เนื่องจากจังหวัดมีการดำเนินการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในเชิงรุก และประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ทำให้มีแนวโน้มนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวรายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกจังหวัดเช่นกัน

ตารางที่ 4 : สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดปัตตานีและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี พ.ศ. 2550 - 2555

ข้อมูลการท่องเที่ยว	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)						
ปัตตานี	131,998	152,748	201,401	184,153	179,687	214,285
ยะลา	269,368	311,712	300,570	373,269	335,968	429,044
นราธิวาส	284,073	328,729	430,301	547,235	479,524	489,944
สงขลา	2,645,770	2,343,167	2,609,045	2,946,470	4,024,499	4,363,808
สตูล	743,233	1,032,919	656,210	692,970	694,697	1,000,424
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)						
ปัตตานี	177.38	190.68	499.83	389.78	540.3	742.66
ยะลา	663.06	726.71	1,104.71	1,319.99	1,328.78	1,759.24
นราธิวาส	633.77	683.83	948.87	1,789.63	1,876.77	2,139.01
สงขลา	12,842.52	13,780.02	12,703.42	15,888.82	23,296.00	26,702.29
สตูล	1,798.20	1,949.24	1,710.20	2,008.02	2,664.67	5,332.02

ที่มา : แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2 ตารางที่ 20, หน้า 38

2.2.5 ศักยภาพด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน

จากการสำรวจในปี พ.ศ.2555 พบว่ามีประชากรอยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 499,060 คน มีคนว่างงาน จำนวน 8,299 คน คิดเป็นร้อยละ 1.18 ซึ่งต่ำกว่าในปี พ.ศ. 2551 - 2553 แต่สูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2554 โดยมีอัตราการว่างงานสูงเป็นอันดับที่ 1 ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของแรงงานในพื้นที่ ขาดแคลนแรงงานภาคการประมง ปัญหาต่อเนื่องจากแรงงานต่างด้าว

ตารางที่ 5 : อัตราการว่างงานรวมของจังหวัดปัตตานี และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ปี พ.ศ. 2551 - 2555

จังหวัด	อัตราการว่างงาน				
	ปี 2551	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	1.86	2.40	1.90	1.13	0.93
ปัตตานี	1.58	2.15	2.15	0.98	1.18
ยะลา	1.72	1.01	0.64	0.27	0.47
นราธิวาส	2.50	3.76	2.77	1.48	0.52
สงขลา	1.82	2.52	2.07	0.66	0.58
สตูล	1.21	1.41	1.32	0.72	0.66

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (อ้างถึงใน แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.2558 – 2561), ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556, ส่วนที่ 2: ตารางที่ 26, หน้า 46)

2.2.5.2 การศึกษา

จังหวัดปัตตานี มีสถานศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียนรวมจำนวน 1,339 แห่ง มีจำนวนครู อาจารย์ ผู้สอน จำนวน 15,756 คน มีนักเรียนนักศึกษาและผู้เรียน จำนวน 280,366 คน อัตราส่วนของครู อาจารย์ ผู้สอน 1 คน ต่อนักเรียน 18 คน

จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบซึ่งส่งผลกระทบด้านการศึกษา สรุปประเด็นได้ดังนี้

- ปัญหาความไม่สงบส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ เช่น โรงเรียนถูกเผา ครู บุคลากร นักเรียน นักศึกษา เสียชีวิตและบาดเจ็บ เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ครู นักเรียน เสียขวัญและกำลังใจ โรงเรียนต้องปิด ส่งผลทำให้คุณภาพของการศึกษาน่ากว่าเกณฑ์มาตรฐาน

- ปัญหาของการขาดแคลนครู ที่ขอย้ายออกนอกพื้นที่เป็นจำนวนมากทั้งในกลุ่มสาระที่สำคัญ 4 วิชา เช่น ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์รวมถึงกลุ่มสาระสังคมศึกษา ซึ่งจะต้องอาศัยครูที่ดือนับถือศาสนาพุทธเป็นผู้สอนเพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้งภายใน

- สถานศึกษาถูกลอบวางเพลิง/วางระเบิดอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการศึกษาของนักเรียนเป็นอย่างมาก ทำให้โรงเรียนต้องประกาศหยุดอย่างกะทันหันเพื่อความปลอดภัยของนักเรียน ครู และบุคลากรของทางโรงเรียน ทำให้การเรียนการสอนไม่ต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อนักเรียนโดยตรง

- ด้านศาสนศึกษา การเรียนรู้ด้านศาสนานับเป็นเรื่องสำคัญ และเป็นความต้องการด้วยจิตวิญญาณของประชาชนในจังหวัดปัตตานี ซึ่งนับถือศาสนาอิสลาม 87.73 ศาสนาพุทธและอื่นๆ อีกร้อยละ 12.27 จังหวัดปัตตานีมีการสอนเรียนการสอนอิสลามศึกษาในระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรี จนถึงปริญญาเอก ทั้งในโรงเรียนของรัฐ และเอกชน สถาบันศึกษาปอเนาะ ศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด(ตาดีกา) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดปัตตานีเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย 2 แห่ง ซึ่งเปิดการสอนอิสลามศึกษา ได้แก่ วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีการเปิดสอนอิสลามศึกษาจนถึงระดับปริญญาเอก และมหาวิทยาลัยอิสลามยะลา วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งการเรียนการสอนอิสลามศึกษาดังกล่าวยังมีความ หลากหลายในด้านคุณภาพและมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร ทำให้เกิดช่องว่างของโรงเรียนที่สอน ศาสนาด้วยกัน ทำให้นักเรียนที่จบในโรงเรียนสอนศาสนาแห่งหนึ่ง ไม่สามารถเทียบวุฒิผลสัมฤทธิ์ กับอีกโรงเรียนได้ ทำให้ต้องเรียนซ้ำ ปัญหาการถ่ายโอนหลักสูตรอิสลาม ปัญหาการจัดระเบียบ สถานศึกษาอิสลาม และการตรวจสอบรับรองคุณภาพของการศึกษา ในขณะเดียวกันการจัดการ เรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอื่นๆ ที่มีจำนวนร้อยละ 12.27 ยังมีความ จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมสนับสนุน เพื่อการเรียนรู้หลักธรรมคำสอนที่มีคุณภาพและส่งเสริมความ เท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาด้านศาสนศึกษาให้มากขึ้น

2.2.5.3 ด้านสาธารณสุข

จังหวัดปัตตานี มีสถานบริการสาธารณสุข เพื่อรองรับในการ ให้การบริการประชาชนครอบคลุมทุกอำเภอ และทุกตำบล เป็นสถานบริการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน 140 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจำนวน 128 แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาลชุมชน จำนวน 11 แห่ง นอกจากนี้มีโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม คือ โรงพยาบาลค่ายอิงคยุทธบริหาร จำนวน 30 เตียง และสังกัดกรมการแพทย์ คือ ศูนย์บำบัดรักษา ยาเสพติด ขนาด 110 เตียง โดยมีอัตราส่วนแพทย์ 1 คนต่อประชากร 5,470 คน ซึ่งมีสัดส่วนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ ระดับประเทศ คือ แพทย์ 1 คนต่อประชากร 3,300 คน แสดงให้เห็นว่าจังหวัดปัตตานียังขาดบุคลากรแพทย์ จำนวนมาก ทำให้ประชาชนได้รับการบริการไม่ทั่วถึง

สถานการณ์และแนวโน้มการเจ็บป่วย จังหวัดปัตตานีมีปัญหา สำคัญที่เป็นจุดมุ่งเน้นในการพัฒนา คือ ปัญหาอนามัยของแม่และเด็ก ปัญหาโภชนาการ ปัญหาผู้ป่วย และตายด้วยโรคที่สำคัญ ได้แก่ โรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน (โรคคอตีบ) โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน โรคไข้เลือดออก มารดาตาย และทารกตายปริกำเนิด โดยมีโรคที่ต้องเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาสำหรับ ปี พ.ศ.2554 ใน 3 อันดับแรก ได้แก่ โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน รองลงมา คือ โรคไข้เลือดออก และโรคคอตีบ และโรคไม่ติดต่อที่เป็นปัญหาสำคัญ คือ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน อัมพาต และหลอดเลือดสมอง มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น มีสาเหตุจากพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม

สาเหตุการตายมากที่สุด ต่อเนื่อง 4 ปีที่ผ่านมา คือ อุบัติเหตุอื่นๆ เช่น ถูกทำร้ายด้วยอาวุธปืน พลัดตก หกล้ม จมน้ำ เป็นต้น ในอัตรา 36.17 ต่อประชากรแสนคน และโรคมะเร็งทุกชนิด (รวมเนื้องอก) ในอัตรา 24.76 ต่อประชากรแสนคน

การเข้าถึงหลักประกันสุขภาพ ในปี พ.ศ.2554 จังหวัดปัตตานี มีความครอบคลุมหลักประกันสุขภาพของประชาชน ร้อยละ 99.91 และพบว่ามีข้อมูลสิทธิว่าง ร้อยละ 0.09 เนื่องจากเป็นข้อมูลผู้ที่หมดสิทธิประกันสังคม ซึ่งยังไม่ได้ขึ้นทะเบียนบัตรทอง ข้อมูลที่ไม่มีตัวบุคคล และเด็กเกิดใหม่คลอดที่บ้าน

2.2.5.4 ปัญหายาเสพติด

สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดปัตตานี ไม่ปรากฏว่ามีพื้นที่ผลิตนำเข้าและส่งออก แต่เป็นพื้นที่เส้นทางการลำเลียงที่สำคัญในการลำเลียงยาเสพติดเข้าสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เนื่องจากยาเสพติดที่ระบาดอยู่ในพื้นที่ส่วนใหญ่มีแหล่งผลิตอยู่นอกพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ อาทิ เช่น พืชใบกระท่อม มีแหล่งผลิตในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ได้แก่ จังหวัดพัทลุง ชุมพร สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช กัญชา มีแหล่งผลิตในพื้นที่ภาคอีสานและประเทศลาว ส่วนยาบ้าและเฮโรอีน มีแหล่งผลิตอยู่ในประเทศพม่า และประเทศลาว ซึ่งยาเสพติดที่กล่าวมาข้างต้น จะมีเส้นทางการลำเลียงเข้ามาพักไว้ในพื้นที่จังหวัดสงขลา และส่งต่อเข้ามาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

จังหวัดปัตตานี มีการระบาดของยาเสพติดโดยแบ่งตามความรุนแรงของการระบาด คือ พืชใบกระท่อมหรือ 4x100 ยาบ้า กัญชา เฮโรอีน ยาไอซ์ และอัลปราโซแลม ตามลำดับ และมีพื้นที่การระบาดเกือบทั่วทั้งจังหวัด โดยมีพื้นที่ที่มีการระบาดหนักคือ อำเภอเมืองปัตตานี ซึ่งกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มนักเรียน/นักศึกษา กลุ่มวัยรุ่นตามสถานบริการ และแนวร่วมกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่เป็นเป้าหมายหลัก ประกอบอาชีพรับจ้างและผู้ใช้แรงงาน นักค้ายาเสพติดในพื้นที่เป็นนักค้ารายย่อยโดยจะรับยามาจากนอกพื้นที่

2.2.6 ศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2.6.1 ทรัพยากรดิน

ดินส่วนใหญ่ของจังหวัดปัตตานี เป็นดินทรายหรือดินปนทราย เนื่องจากการทับถมของตะกอนลำน้ำและการพัดพาตะกอนทรายจากน้ำทะเล จากลักษณะดังกล่าว ส่งผลให้อำเภอชายฝั่งทะเลทั้ง 6 อำเภอ มีสภาพดินเป็นทราย สามารถเพาะปลูกพืชได้บางชนิด เช่น มะพร้าว ยางนา และผักไหม หรืออาจปรับปรุงดิน โดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์เพื่อให้ดินอุ้มน้ำดีขึ้น จะทำให้สามารถปลูกผักสวนครัวได้ ปัญหาคุณภาพดินที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาดินเปรี้ยว ในพื้นที่ทุ่งบ่อทอง อำเภอหนองจิก ตำบลดอน ตำบลบ้านนอก ตำบลคอกกระบือ และตำบลท่าไม้ อำเภอปะนาเระ ส่งผลให้เกิดพื้นที่น้ำรา้ง และยังมีปัญหาดินเค็มในพื้นที่อำเภอชายฝั่งทะเล รวมทั้ง การขาดการป้องกันและวางแผนในการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างถูกต้องเหมาะสมทำให้เกิดการกัดเซาะตลิ่งและการบุกรุกพื้นที่ต้นน้ำ

2.2.6.2 ทรัพยากรน้ำ

- แหล่งน้ำธรรมชาติ จังหวัดปัตตานีมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและการดำรงชีพของประชากร ได้แก่ แม่น้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี คลองท่าเรือ และคลองสุไหงบาลู และชายฝั่งทะเลที่มีความยาวตลอดจังหวัดปัตตานี 116 กิโลเมตร

- แหล่งน้ำบาดาล จังหวัดปัตตานีมีบ่อน้ำบาดาลที่ดำเนินการขออนุญาตใช้อย่างถูกต้องตามระเบียบ จำนวน 428 บ่อ (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2552) ซึ่งน้ำบาดาลที่ได้ส่วนใหญ่เป็นน้ำจืด แต่พบว่ามีเหล็กปนเปื้อนส่งผลให้น้ำมีสนิมสีแดงแทบทุกอำเภอ รวมทั้งมีคลอไรด์สูงในบริเวณอำเภอหนองจิก อำเภอปะนาเระ อำเภอสายบุรี และอำเภอไม้แก่น เนื่องจากการรุกรานของน้ำทะเลในชั้นน้ำบาดาล

- แหล่งน้ำชลประทาน จังหวัดปัตตานีมีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ 1 แห่ง คือ โครงการเขื่อนปัตตานีของกรมชลประทาน ซึ่งเป็นเขื่อนทดน้ำเพื่อส่งน้ำให้กับพื้นที่การเกษตร มีบานระบายน้ำ จำนวน 7 ช่อง สามารถระบายน้ำสูงสุดได้ 1,750 ลูกบาศก์เมตร/วินาที ทำการบริหารจัดการน้ำร่วมกับเขื่อนเก็บกักน้ำบางยางของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยที่อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา ในการจัดสรรน้ำในลุ่มน้ำเพื่อการเกษตร การอุปโภค-บริโภค และการรักษาสภาพแวดล้อมให้กับพื้นที่ทางการเกษตรของจังหวัดปัตตานี ประมาณ 300,000 ไร่ นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก (อ่างเก็บน้ำ) จำนวน 5 แห่ง ปริมาณน้ำประมาณ 1.5 ล้านลูกบาศก์เมตร เพื่อสนับสนุนการใช้น้ำในพื้นที่เกษตรกรรม

2.2.6.3 ทรัพยากรป่าไม้

จากพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดในปี พ.ศ. 2528 มีจำนวน 70 ตารางกิโลเมตร (ร้อยละ 3.61 ของพื้นที่จังหวัด) ลดลงเรื่อยๆ จน ปี พ.ศ. 2538 มีพื้นที่ป่าไม้เหลือ 45 ตารางกิโลเมตร (ร้อยละ 2.32) ปี พ.ศ.2547 พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดเพิ่มขึ้นเป็น 80 ตารางกิโลเมตร จากนั้นเปลี่ยนแปลงลดลงเล็กน้อย จนในปี พ.ศ. 2551 พื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดปัตตานี มีจำนวน 91 ตารางกิโลเมตร (ร้อยละ 4.69 ของพื้นที่จังหวัด) อย่างไรก็ตาม ถือว่าจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ป่าไม้ค่อนข้างน้อย ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากสภาพภูมิประเทศและลักษณะทางธรณีวิทยาที่ลาดลงสู่ทะเล อีกส่วนหนึ่งเนื่องจากการบุกรุกทำลายป่าเพื่อขยายพื้นที่ทางการเกษตร ที่อยู่อาศัย และระบบสาธารณูปโภค/โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ตลอดจนการตัดไม้ไปใช้ในการก่อสร้างและผลิตเครื่องมือประมง

2.2.6.4 ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

จังหวัดปัตตานี มีชายฝั่งทะเลทอดตัวเป็นแนวยาวตั้งแต่อำเภอหนองจิก จนถึงอำเภอไม้แก่น รวมความยาวประมาณ 116.4 กิโลเมตร ตลอดพื้นที่ชายฝั่งประกอบด้วยระบบนิเวศทางทะเลที่สำคัญ คือ ป่าชายเลน หาดทราย หาดหิน แหล่งหญ้าทะเล และแนวปะการัง ซึ่งนอกจากเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์ทะเลแล้ว ยังเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพเอื้อประโยชน์ต่อการทำการประมงชายฝั่งของชาวประมงพื้นบ้านมาก แต่ปัจจุบันมีการจับสัตว์น้ำเกินกำลังการผลิต มีการกระทำผิดกฎหมาย ใช้เครื่องมือที่มีศักยภาพสูงจับสัตว์น้ำในเขตแนวปะการังเทียม และแนวชายฝั่งทะเล มีการทำการประมงอวนลากโดยไม่เกรงกลัวกฎหมาย ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มชาวประมงพื้นบ้าน และเรือประมงพาณิชย์ตลอดเวลา ชาวประมงมีการทำการประมงอย่างขาดความรับผิดชอบต่อทรัพยากรสัตว์น้ำ ไม่มีการรวมกลุ่มหาวิธีการฟื้นฟูทรัพยากรต่างคนต่างประกอบอาชีพเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำในพื้นที่ชายฝั่งทะเลลดน้อยลงไม่เพียงพอต่อความต้องการ

นอกจากนี้ยังพบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ตลอดแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดปัตตานี ทั้ง 6 อำเภอ ประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลรวมเป็นระยะทาง 61.94 กิโลเมตร แบ่งเป็นแนวชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะรุนแรง 24.27 กิโลเมตร (อัตราการกัดเซาะ มากกว่า 5 เมตรต่อปี) แนวชายฝั่งที่ถูกกัดเซาะปานกลาง 37.67 กิโลเมตร (อัตราการกัดเซาะไม่เกิน 5 เมตรต่อปี) สาเหตุหลักของการกัดเซาะดังกล่าวเกิดจาก กิจกรรมของมนุษย์ ได้แก่ การก่อสร้างเขื่อนกันทรายและคลื่น จากปัญหาด้านกายภาพ เช่น คลื่นลมแรงในฤดูมรสุมและการขาดความสมดุลของมวลทราย หรือจากปัญหาการลดลงของป่าชายเลนและป่าชายหาดที่เป็นปราการด่านสำคัญในการปกป้องพื้นที่ชายฝั่งจากคลื่นและลมในทะเล เนื่องจากการบุกรุกเข้าอยู่อาศัย ตัดไม้ไปใช้ประโยชน์ รวมถึงการปล่อยน้ำเสียจากชุมชน นอกจากนี้ การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การใช้ที่ดินผิดประเภท และการขาดการมองปัญหาภาพรวมในระยะยาว

2.2.6.5 ด้านสิ่งแวดล้อมอื่น

- คุณภาพน้ำ ในช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2556 คุณภาพน้ำในแม่น้ำปัตตานีและอ่าวปัตตานี มีแนวโน้มที่ดีขึ้นเล็กน้อย เนื่องจากปริมาณโลหะหนักที่พบในน้ำไม่เกินเกณฑ์มาตรฐาน แต่ในบริเวณปากแม่น้ำปัตตานี และปากอ่าวปัตตานี ยังคงตรวจวัดปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียได้ค่อนข้างสูงในช่วงฤดูร้อน (เดือนเมษายน-พฤษภาคม) และฤดูฝน (เดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม) และคลองอาเนาะรู (คลองน้ำใส) ในเขตเทศบาลเมืองปัตตานี เป็นคลองที่มีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก พื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการมีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมลง ซึ่งควรมีการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ได้แก่ คลองปะการอ ในเขตเทศบาลเมืองปัตตานี ซึ่งเป็นชุมชนหนาแน่น และชายฝั่งทะเลบริเวณบ้านแหลมบกและบ้านบางปู เนื่องจากมีพื้นที่น้ำจืด สถานที่ชำแหละแกะล้างสัตว์น้ำ บ้านเรือนที่พักอาศัย และสถานประกอบการ ซึ่งบางส่วนยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้งจากระบบยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานส่วนการติดตามคุณภาพน้ำในแม่น้ำสายบุรี ในช่วงปี พ.ศ. 2549 พบว่ามีคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ช่วงปลายปี พ.ศ.2550 เป็นต้นมา ปริมาณความสกปรกในรูปบีโอดี และปริมาณแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดเริ่มสูงขึ้น และลดต่ำลงในบางช่วงเวลา ทำให้คุณภาพน้ำโดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ แต่ผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำในช่วงปี พ.ศ. 2555-2556 พบว่าเริ่มมีปริมาณแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมดเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้ง

- ขยะมูลฝอย จังหวัดปัตตานี ยังขาดการจัดการขยะมูลฝอย ในภาพรวมของจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ปัญหาขยะมูลฝอยเป็นปัญหาสำคัญในทุกพื้นที่ ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในจังหวัดปัตตานี ใน 1 วัน มีมากถึง 633 ตัน และในช่วง 1 ปี มีขยะอันตรายเกิดขึ้นจำนวนมากเช่นกัน

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดปัตตานี ยังขาดประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมขยะมูลฝอย เนื่องจากรถเก็บขนไม่เพียงพอและไม่สามารถเก็บรวบรวมขยะได้ทั่วถึงทุกพื้นที่ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่เข้าใจและขาดความตระหนักในปัญหาจากขยะมูลฝอย ดังนั้น หลายพื้นที่ดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยแบบไม่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล (เทกองตามที่สาธารณประโยชน์ หรือ ที่รกร้าง) หลายพื้นที่ให้ประชาชนเป็นผู้จัดการขยะจากบ้านเรือนโดยขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและจัดการแบบไร้ทิศทาง เช่น การทิ้งกองตามที่สาธารณะ ถนนหนทาง หรือเผาทำลายในที่โล่งแจ้ง ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดกลุ่มควันและเขม่าแล้ว ยังอาจเกิดฝุ่นขนาดเล็กซึ่งจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ และยังเป็นสาเหตุ

ให้เกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และสำหรับขยะอินทรีย์ที่ถูกทิ้งปะปนกับขยะประเภทอื่น จะเกิดการหมักหมม และเกิดก๊าซเรือนกระจกอีกชนิดหนึ่ง คือ ก๊าซมีเทน ซึ่งมีผลต่อภาวะโลกร้อนเช่นกันประชาชนน้อยรายที่จะนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ ซึ่งจังหวัดปัตตานีมีปริมาณขยะที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ 11.21 เท่านั้น

สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาลในพื้นที่จังหวัดปัตตานี มี 1 แห่ง คือ ที่กำจัดขยะของเทศบาลเมืองปัตตานี มีเนื้อที่ 183 ไร่ ตั้งอยู่ ณ ตำบลหนองแรต อำเภอยะหริ่ง มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมกำจัดขยะมูลฝอยเพียง 7 แห่ง คือ เทศบาลเมืองปัตตานี เทศบาลตำบลยะหริ่ง เทศบาลตำบลบางปู เทศบาลตำบลรูสะมิแล อบต.บานา อบต.กระหวะ และ สภ.จ.ปัตตานี มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบวันละ 45 ตัน คิดเป็นร้อยละ 7.22 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมดในจังหวัด

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“เศรษฐกิจเติบโต แข็งแรงด้วยผลิตผลการเกษตร และผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพ ประชาชนมั่นคงในการดำรงชีวิต พึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน”

1. การเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจจากฐานเกษตรกรรม อุตสาหกรรม

การเกษตร การค้าและการบริการที่เข้มแข็งแข่งขันได้

เป้าประสงค์

ภาคเกษตร อุตสาหกรรม การเกษตร การค้า และการบริการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์

1) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรรองรับอุตสาหกรรมเกษตร และการส่งออก

2) พัฒนาการบริหารจัดการสินค้าเกษตรให้เกิดมูลค่าเพิ่มรองรับการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

3) พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานทั้งในระบบ และนอกระบบรองรับอุตสาหกรรม การค้า และบริการ

4) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงการค้า การบริการ

5) พัฒนาระบบการอำนวยความสะดวกทางการค้า การลงทุน

ตัวชี้วัด

1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์เฉลี่ยมวลรวมภาคการเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 20

2) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์เฉลี่ยมวลรวมนอกภาคการเกษตร เพิ่มขึ้น

ร้อยละ 2.5 ต่อปี

2. การพัฒนาและสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วย ผลิตภัณฑ์ฮาลาล การท่องเที่ยวและทุนทางสังคม

เป้าประสงค์

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลการท่องเที่ยวและทุนทางสังคมสร้างรายได้สร้างงาน
สร้างอาชีพแก่ชุมชนและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาลสู่ฐานเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง แข่งขันได้
- 2) ส่งเสริมและยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP ให้ได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มมูลค่า
- 3) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้
- 4) สนับสนุนการใช้ทุนทางสังคมเป็นประตูสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตัวชี้วัด

- 1) จำนวนผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมฮาลาลที่มีศักยภาพในการแข่งขัน
และสามารถส่งออกผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายในต่างประเทศเพิ่มขึ้น 20 ราย
- 2) จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 20
- 3) จำนวนรายได้จากการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพิ่มขึ้นร้อยละ 20

3. การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้

เป้าประสงค์

การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาสถานศึกษาการให้บริการทางการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ
และสนับสนุนให้มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน
- 2) พัฒนาสถานบริการด้านสุขภาพภาครัฐ และระบบการให้บริการที่มีคุณภาพ
- 3) พัฒนาระบบสวัสดิการ โครงสร้างพื้นฐาน และความมั่นคงทางสังคม
เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
- 4) พัฒนาเด็กและเยาวชนโดยใช้เอกลักษณ์ ทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี
ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรม

- 5) เสริมสร้างความเท่าเทียมทางสังคม และการเข้าถึงบริการรัฐอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละของสัดส่วนคนจนลดลงร้อยละ 20 ต่อ 4 ปี
- 2) ร้อยละการเพิ่มขึ้นของประชาชนที่เป็นสมาชิกในระบบสวัสดิการชุมชน
- 3) ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบการประกันสังคมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4 ต่อปี
- 4) อัตราการตายต่อเกิดมีชีพลดลงร้อยละ 8 ต่อปี
- 5) ค่าเฉลี่ย ONET ของ ม.3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 12 ต่อ 4 ปี
- 6) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 9.2 ต่อปี

4. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนา อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

ผลิตภัณฑ์ฮาลาล การท่องเที่ยว และทุนทางสังคมสร้างรายได้ สร้างงาน สร้างอาชีพแก่ชุมชนและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของจังหวัด

กลยุทธ์

- 1) พัฒนาสถานศึกษาการให้บริการทางการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และสนับสนุนให้มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน
- 2) พัฒนาสถานบริการด้านสุขภาพภาครัฐ และระบบการให้บริการที่มีคุณภาพ
- 3) พัฒนาระบบสวัสดิการ โครงสร้างพื้นฐาน และความมั่นคงทางสังคม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
- 4) พัฒนาเด็กและเยาวชนโดยใช้เอกลักษณ์ ทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรม

- 5) เสริมสร้างความเท่าเทียมทางสังคม และการเข้าถึงบริการรัฐอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัด

- 1) ร้อยละของสัดส่วนคนจนลดลงร้อยละ 20 ต่อ 4 ปี
- 2) ร้อยละการเพิ่มขึ้นของประชาชนที่เป็นสมาชิกในระบบสวัสดิการชุมชน
- 3) ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบการประกันสังคมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4 ต่อปี
- 4) อัตราการตายต่อเกิดมีชีพลดลงร้อยละ 8 ต่อปี
- 5) ค่าเฉลี่ย ONET ของ ม.3 เพิ่มขึ้นร้อยละ 12 ต่อ 4 ปี
- 6) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 9.2 ต่อปี

5. การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐ สู่ประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์

ปัญหาความมั่นคงของจังหวัดปัตตานีได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
ภาครัฐ เอกชน และประชาชนมีความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

กลยุทธ์

- 1) เพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคง โดยพัฒนาความร่วมมือด้านความมั่นคงกับชุมชนให้เข้มแข็ง
- 2) พัฒนาศักยภาพคน และชุมชนให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงและการมีทัศนคติในการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน
- 3) พัฒนาระบบการบริหาร และบริการรัฐ รองรับการค้า การลงทุน การบริการ และการพัฒนาจังหวัด

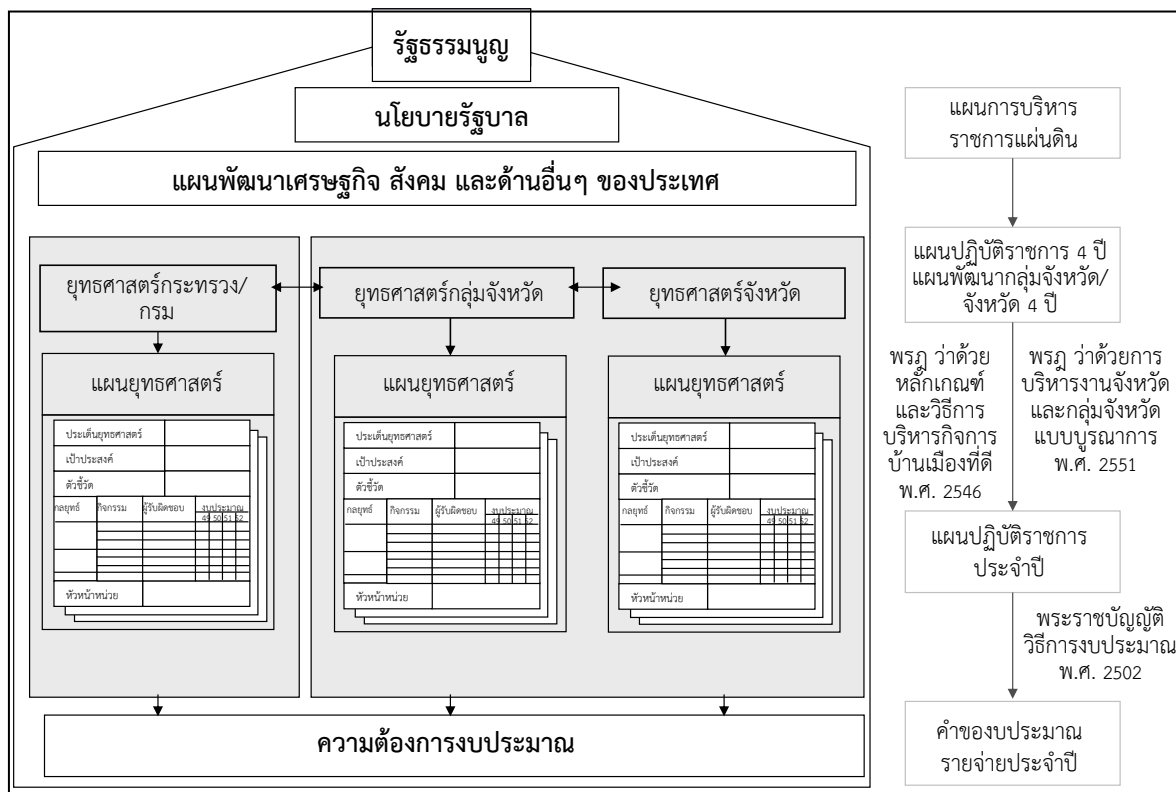
ตัวชี้วัด

- 1) สัดส่วนคดียาเสพติดต่อประชากร 100,000 คน
- 2) ร้อยละของหมู่บ้าน ชุมชน/พื้นที่ไม่สังกัดชุมชนภายในเขตเทศบาลที่ไม่มีการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่
- 3) ร้อยละของบุคลากรภาครัฐได้รับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่อาเซียน
- 4) จำนวนของผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่นที่ได้รับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่อาเซียน (หมู่บ้านละ 10 คน) ประกอบด้วย ผู้แทนจากผู้ใหญ่บ้าน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้นำทางศาสนา ตัวแทนสตรี ตัวแทนเด็ก/เยาวชน รวมทั้งหมด 6,420 คน)
- 5) ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการของภาครัฐ

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลง แผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิด** ตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “**แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**” ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลัก ของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณ สันับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิด การพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “**แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)**” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่ง ในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ **แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11** ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า

ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้³

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียใต้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

³ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 6 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุด ร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อย ร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาพดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลักดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่อุปทาน การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 5 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 6 ตัวชี้วัดของจังหวัดปัตตานี กับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 7 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปัตตานี
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้ ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจจากฐานเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตร การค้าและการบริการที่เข้มแข็ง แข่งขันได้
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจจากฐานเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตร การค้าและการบริการที่เข้มแข็ง แข่งขันได้ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนา และสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ฮาลาล การท่องเที่ยว และทุนทางสังคม
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจจากฐานเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตร การค้าและการบริการที่เข้มแข็ง แข่งขันได้ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนา และสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ฮาลาล การท่องเที่ยว และทุนทางสังคม
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในทุกมิติ ทั้งการพัฒนาคุณภาพสังคม การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ การส่งเสริมการสร้างความเชื่อมโยงในภูมิภาค และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 8 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดปัตตานี
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	<ul style="list-style-type: none"> - ค่าเฉลี่ยของดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ของจังหวัดปัตตานี ร้อยละ 85 - ร้อยละของระดับความพึงพอใจต่อคุณภาพชีวิตตนเองของประชาชน ร้อยละ 80 - อัตราการลดลงของค่าใช้จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัย ร้อยละ 5 - ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อระบบการบริหาร และการบริการของภาครัฐ
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลภาพการผลิตรวม อันดับ ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นร้อยละ 40 - ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว เพิ่มขึ้นร้อยละ 40
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัว เปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	-ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านความอยู่เย็นเป็นสุข และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่อย่างไรก็ดี ยังไม่มีตัวชี้วัดในส่วนของพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม และทรัพยากรธรรมชาติในจังหวัด

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อบู๊ตการเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผลไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตรประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นสำคัญ (Critical Issue) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล

สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : Knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องถิ่นและชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาค้นคว้า จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

ทั้งนี้การกำหนดตัวชี้วัดของจังหวัดปัตตานี มีความสอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอ ในตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) ด้าน ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index) โดยจังหวัดปัตตานีกำหนดตัวชี้วัดเป็น “ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น” อย่างไรก็ตามจังหวัดยังมุ่งเน้นการจัดทำตัวชี้วัดที่เน้นเชิงปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่สะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้นจะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติระดับจังหวัดปัตตานี เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
การประมงจากฐานอุตสาหกรรมการเกษตร การค้าและการบริการที่เข้มแข็ง แข่งขันได้

3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การเลี้ยงสัตว์น้ำ”

ตารางที่ 9 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมการประมงจากฐาน อุตสาหกรรมการเกษตร การค้าและการบริการที่เข้มแข็ง แข่งขันได้	เศรษฐกิจ -> การเกษตร	ประมง : การเลี้ยงสัตว์น้ำ
สรุปเหตุผลสนับสนุน จังหวัดปัตตานีมีศักยภาพด้านการประมง เนื่องจากมีความยาวชายฝั่งทั้งหมด 116.40 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่อำเภอชายทะเล 6 อำเภอ ประกอบด้วย อ.หนองจิก อ. เมืองปัตตานี อ.ยะหริ่ง อ.ปะนาเระ อ.สายบุรี และ อ.ไม้แก่น โดยในปัจจุบันกำลังประสบปัญหา		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2557 - 2560 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเลี้ยงสัตว์น้ำ

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ”

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยพัฒนา (R&D) - การพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการพัฒนาเกษตรกร						
CSF 1 การวิจัยและพัฒนาพันธุ์ สินค้าประมง (ทั้งประมง ทะเล และประมงน้ำจืด)	KPI 1.1 ปริมาณพันธุ์สินค้าประมง เช่น กุ้งที่ เพาะโดยวิชาการเกษตร จำแนก ตามพันธุ์	Data 1.1.1 จำนวนพันธุ์ของสินค้าประมง	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำ จืดปัตตานี ศูนย์วิจัยและ พัฒนาประมงชายฝั่งจังหวัด ปัตตานี
		Data 1.1.2 อัตราการเจริญเติบโต	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำ จืดปัตตานี ศูนย์วิจัยและ พัฒนาประมงชายฝั่งจังหวัด ปัตตานี
	KPI 1.2 ปริมาณพันธุ์ประมงทะเล และประมง น้ำจืดที่เพาะโดยกรมวิชาการเกษตร จำแนกตามชนิด	Data 1.2.1 จำนวนพันธุ์สินค้าประมง	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำ จืดปัตตานี ศูนย์วิจัยและ พัฒนาประมงชายฝั่งจังหวัด ปัตตานี
	KPI 1.3 ผลผลิตสัตว์ที่เพิ่มขึ้นจากการใช้ เทคโนโลยีชีวภาพ	Data 1.3.1 ปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำที่ใช้ เทคโนโลยีชีวภาพ	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำ จืดปัตตานี ศูนย์วิจัยและ พัฒนา
		Data 1.3.2 จำนวนฟาร์มเทคโนโลยีชีวภาพ	มี	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำ จืดปัตตานี ศูนย์วิจัยและ พัฒนาประมงชายฝั่งจังหวัด ปัตตานี

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 การเตรียมพื้นที่เพาะเลี้ยง	KPI 2.1 จำนวนครัวเรือนเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ชายฝั่ง	Data 2.1.1 จำนวนครัวเรือนเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ชายฝั่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
		Data 2.1.2 จำนวนผู้ประกอบการเพาะเลี้ยง สัตว์ชายฝั่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี/ ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมง ชายฝั่งปัตตานี
	KPI 2.2 จำนวนพื้นที่ทางทะเลชายฝั่งที่ได้รับการ จัดการโดยใช้ระบบ Zoning	Data 2.2.1 จำนวนพื้นที่จัด Zoning	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.เกษตรจังหวัดปัตตานี/ สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
		Data 2.2.2 จำนวนพื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ชายฝั่ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
CSF 3 การสร้างองค์ความรู้และ ขีดความสามารถให้ เกษตรกร	KPI 3.1 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอด ความรู้ด้านประมง	Data 3.1.1 จำนวนครั้งการจัดอบรมถ่ายทอด ความรู้ด้านประมง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
		Data 3.1.2 จำนวนหลักสูตรด้านการประมง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
		Data 3.1.3 จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการ ถ่ายทอดความรู้ด้านการประมง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
	KPI 3.2 จำนวนชุมชนที่มีส่วนร่วมในการบริหาร จัดการทรัพยากรประมงทะเล	Data 3.2.1 จำนวนชุมชนที่เข้าร่วมในการ บริหารจัดการทรัพยากรประมงทะเล	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 3.2.2 จำนวนชุมชนทั้งสิ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	ทม./ทต./อบต.
CSF 4 การแก้ไขปัญหาขาดแคลน แรงงานในการประมง	KPI 4.1 จำนวนแรงงานภาคประมง	Data 4.1.1 จำนวนแรงงานภาคประมง	มี	สำรวจ/ ทะเบียน	รายเดือน/ ไตรมาส/ รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี/ สนง.แรงงานจังหวัดปัตตานี/ สนง.สถิติจังหวัดปัตตานี
		Data 4.1.2 จำนวนครัวเรือนประมง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
	KPI 4.2 จำนวนแรงงานภาคประมงต่างด้าว	Data 4.2.1 จำนวนแรงงานภาคประมง ต่างด้าว	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี/ สนง.แรงงานจังหวัดปัตตานี/ สนง.สถิติจังหวัดปัตตานี
VC 2 : การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต						
CSF 1 การควบคุมมาตรฐานการ เพาะเลี้ยง	KPI 1.1 จำนวนฟาร์มและเนื้อที่เลี้ยงสัตว์น้ำ ที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน GAP, CoC ของกุ้งขาว	Data 1.1.1 จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน GAP CoC	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
		Data 1.1.2 ปริมาณพื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 : การแปรรูปเพิ่ม และสร้างคุณค่า						
CSF 1 การควบคุมคุณภาพและ มาตรฐานระหว่างแปรรูป (GMP/HACCP)	KPI 1.1 จำนวนสถานประกอบการที่มีการ ตรวจสอบควบคุมมาตรฐานสินค้า เกษตร จำแนกตามประเภทสถาน ประกอบการ (ฟาร์ม โรงงาน แพลง)	Data 1.1.1 จำนวนสถานประกอบการทั้งสิ้น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
		Data 1.1.2 จำนวนสถานประกอบการแปรรูป สินค้าเกษตร	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
		Data 1.1.3 จำนวนสถาน ประกอบการ ที่ผ่านมาตรฐาน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
	KPI 1.2 จำนวนโรงงานแปรรูปสัตว์น้ำที่ได้รับ รองจากกรมประมงจำตามประเภท กิจการ	Data 1.2.1 จำนวนสถานประกอบการที่ผ่าน มาตรฐานรับรอง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
		Data 1.2.2 จำนวนสถานประกอบการแปรรูป สัตว์น้ำ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
CSF 2 การบรรจุและเก็บ ผลิตภัณฑ์	KPI 2.1 จำนวนโรงงานสัตว์น้ำกระป๋อง	Data 2.1.1 จำนวนโรงงานสัตว์น้ำกระป๋อง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
	KPI 2.2 ปริมาณสัตว์น้ำสดที่ใช้ทำน้ำปลา	Data.2.1 ปริมาณที่ทำน้ำปลา	-	-	-	
		Data 2.2.2 จำนวนแหล่งทำน้ำปลา (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.3 ปริมาณสัตว์น้ำสดที่เข้าห้องเย็น	Data 2.3.1 ปริมาณสัตว์น้ำสดที่เข้าห้องเย็น	-	-	-	
		Data 2.3.2 จำนวนห้องเย็น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
	KPI 2.4 มูลค่าผลิตภัณฑ์ประมงแปรรูปจำแนกตามประเภทผลิตภัณฑ์	Data 2.4.1 GPP สาขาการประมง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.คลังจังหวัดปัตตานี
	KPI 2.5 ปริมาณน้ำแข็งที่ผลิตเพื่อการประมง	Data 2.5.1 ปริมาณน้ำแข็งที่ผลิตเพื่อการประมง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
		Data 2.5.2 จำนวนโรงงานที่ผลิตน้ำแข็งเพื่อการประมง (แห่ง)	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
	CSF 3 การจำหน่ายชิ้นส่วน เหลือใช้ไปสกัดเสริม/ ทำอาหารสัตว์	Data 3.1.1 ปริมาณสัตว์น้ำที่ทำปลาป่น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
		Data 3.1.2 จำนวนโรงงานผลิตปลาป่น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
		Data 3.1.3 จำนวนผลผลิตปลาป่น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4 การแปรรูปเป็นสินค้า อาหารฮาลาล	KPI 4.1 จำนวนตำบลที่ผลิตสินค้าแปรรูปเพื่อ เป็นสินค้าฮาลาล	Data 4.1.1 ตำบลที่ผลิตสินค้าแปรรูปฮาลาล	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด ปัตตานี
		Data 4.1.2 จำนวนผลผลิตสินค้าแปรรูป ฮาลาล	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด ปัตตานี
	KPI 4.2 จำนวนโครงการสนับสนุนของอุตสาหกรรม อาหารฮาลาล	Data 4.2.1 จำนวนโครงการที่สนับสนุนของ อุตสาหกรรมฮาลาล	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
VC 4 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)						
CSF 1 การจัดตั้งศูนย์กระจาย สินค้า	KPI 1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าสู่ระบบ ตลาดกลางการเกษตร เพื่อรองรับ ผลผลิตเกษตร	Data 1.1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าสู่ ระบบตลาดกลางการเกษตร	-	-	-	
		Data 1.1.2 จำนวนผลผลิตทางการเกษตรที่ เข้าสู่ระบบตลาดกลางการเกษตร	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.การค้าภายในจังหวัด ปัตตานี
	KPI 1.2 จำนวนถนนที่เชื่อมตำบลสู่เมือง	Data 1.2.1 จำนวนถนนที่เชื่อมตำบลสู่เมือง	มี	ทะเบียน	รายปี	ทต./อบต.
		Data 1.2.2 จำนวนรถโดยสารจากตำบล สู่เมือง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ขนส่งจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 อุตสาหกรรมห้องแช่เย็น	KPI 2.1 จำนวนโรงงานห้องเย็น	Data 2.1.1 จำนวนห้องเย็น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
		Data 2.1.2 จำนวนโรงงานห้องเย็น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
	KPI 2.2 จำนวนโรงน้ำแข็งเพื่อการประมง	Data 2.2.1 จำนวนโรงงานน้ำแข็ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
		Data 2.2.2 ปริมาณการผลิตน้ำแข็ง	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
	KPI 2.3 จำนวนห้องเย็นรับฝากสินค้าสัตว์น้ำ ที่ได้รับการรับรองจากกรมประมง	Data 2.3.1 จำนวนห้องเย็น	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
		Data 2.3.2 ปริมาณการรับฝากสินค้า สัตว์น้ำ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี
VC 5 : การพัฒนาระบบการตลาด						
CSF 1 พัฒนาตลาดกลางสินค้า	KPI 1.1 จำนวนผู้ค้าปัจจัยการผลิตจำแนก ตามประเภทผู้ค้าปัจจัยการผลิต	Data 1.1.1 จำนวนตลาดกลางด้านอาหาร ทะเลสด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี
		Data 1.1.2 ระดับราคาตลาดกลางอาหาร ทะเลสด	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 1.2 จำนวนผู้ประกอบการและตัวแทน ส่งออกสัตว์น้ำจำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ	Data 1.2.1 จำนวนผู้ประกอบการและ ตัวแทนส่งออกสัตว์น้ำจำแนก ตามกลุ่มสัตว์น้ำ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี
		Data 1.2.2 จำนวนสัตว์น้ำจำแนกตาม กลุ่มสัตว์น้ำที่ส่งออก	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประมงจังหวัดปัตตานี
	KPI 1.3 จำนวนสหกรณ์ประมงที่จดทะเบียน และสมาชิกสหกรณ์	Data 1.3.1 จำนวนสหกรณ์ประมงที่ จดทะเบียน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดปัตตานี
		Data 1.3.2 จำนวนสมาชิกสหกรณ์ที่ จดทะเบียน	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดปัตตานี
	KPI 1.4 มูลค่าการดำเนินงานของสหกรณ์ ประมง จำแนกตามประเภทธุรกิจ รายสหกรณ์	Data 1.4.1 ระดับมูลค่าการดำเนินงาน ของสหกรณ์ประมง จำแนก ตามประเภทธุรกิจ รายสหกรณ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดปัตตานี
		Data 1.4.2 ประเภทธุรกิจรายสหกรณ์	มี	ทะเบียน/ สำรวจ	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 10 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 1.5 มูลค่าธุรกิจการแปรรูปของสหกรณ์ ประมง จำแนกตามรายการผลิตผล/ ผลิตภัณฑ์ที่แปรรูป รายสหกรณ์	Data 1.5.1 ระดับมูลค่าธุรกิจการแปรรูป ของสหกรณ์ประมง จำแนก ตามรายการผลิตผล/ ผลิตภัณฑ์ที่แปรรูป รายสหกรณ์	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดปัตตานี
CSF 2 การเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันทางการตลาด	KPI 2.1 อันดับความสามารถด้านการเข้าถึง ตลาดภายในประเทศและภายนอก ประเทศ	Data 2.1.1 อันดับความสามารถด้านการ เข้าถึงตลาดภายในประเทศ และภายนอกประเทศ	มี	ทะเบียน	รายปี	สนง.สหกรณ์จังหวัดปัตตานี

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis)

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ จากฐานเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการเกษตร การค้าและการบริการที่เข้มแข็งแข่งขันได้ (Critical Issue : การเลี้ยงสัตว์น้ำ) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 58 รายการ โดยในปัจจุบัน มีการจัดเก็บจำนวน 55 รายการ และที่เหลือจำนวน 3 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ แต่ได้มีการกำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 11 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 4
		(4 CSFs, 9 KPIs)	(1 CSFs, 1 KPIs)	(4 CSFs, 10 KPIs)	(2 CSFs, 5 KPIs)	(2 CSFs, 6 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	55 (94.80%)	17	2	17	9	10
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	3 (5.20%)	-	-	2	1	-
รวม	58 (100%)	17	2	19	10	10

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 12 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การเลี้ยงสัตว์น้ำ”

ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางการพัฒนา
Data 2.2.1 ปริมาณที่ทำน้ำปลา	สนง.ประมงจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 2.3.1 ปริมาณสัตว์น้ำสดที่เข้าห้องเย็น	สนง.ประมงจังหวัด	
Data 4.1.1 จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าสู่ระบบตลาดกลางการเกษตร	สนง.ประมงจังหวัด/ องค์การสะพานปลา	

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ฮาลาล การท่องเที่ยว และทุนทางสังคม

3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “สินค้าฮาลาล”

ตารางที่ 13 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ /สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนา และสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ฮาลาล แปรรูปอาหาร กระป๋องทะเล และข้าวโพดกระป๋อง การท่องเที่ยว และทุนทางสังคม	เศรษฐกิจ -> การเกษตร -> อุตสาหกรรม	สินค้าฮาลาล
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> จากนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาภาคใต้ และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด มีแผนสนับสนุนให้จังหวัดปัตตานี เป็นศูนย์กลางอาหารฮาลาล และข้อตกลงในการประชุม IMT-GT มอบให้ไทยเป็นเจ้าภาพด้านผลิตภัณฑ์ฮาลาล และบริการฮาลาล ในปี 2555 มีโครงการสนับสนุน จำนวน 23 โครงการ งบประมาณ 171,046,200 บาท มีการเบิกจ่ายทั้งสิ้น 170,987,828.78 บาท คิดเป็นร้อยละ 99.97 ซึ่งสามารถเบิกจ่ายได้ตามเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนดในไตรมาส 4 ร้อยละ 94 (มูลค่าผลิตภัณฑ์ฮาลาลเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2553) ผลิตภัณฑ์ฮาลาลกระจายอยู่ตามพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดปัตตานี ผู้ประกอบการเหล่านี้ มีไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90 เป็นการผลิตรายได้วิถีชีวิตอิสลาม 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2557 - 2560 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

3.2.2 ผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “สินค้าฮาลาล”

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สินค้าฮาลาล”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การวิจัยและพัฒนา(R&D)						
CSF 1.1 การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา (สิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์)	KPI 1.1.1 จำนวนสิทธิบัตรที่ได้รับการ จดทะเบียนการคุ้มครองทรัพย์สิน ทางปัญญาเพิ่มขึ้น	Data 1.1.1.1 จำนวนสิทธิบัตรที่ได้รับการ จดทะเบียนการคุ้มครองทรัพย์สิน ทางปัญญา	ไม่มีการ จัดเก็บ ข้อมูล			
CSF 1.2 การวิจัยและพัฒนา (R&D) เทคโนโลยีในการผลิตสินค้า	KPI 1.2.1 ร้อยละของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการ การวิจัยและพัฒนา (R&D) เทคโนโลยีในการผลิตสินค้า ที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 5 ต่อปี)	Data 1.2.1.1 ร้อยละของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการ การวิจัยและพัฒนา (R&D) เทคโนโลยีในการผลิตสินค้า	ไม่มีการ จัดเก็บ ข้อมูล			
VC 2 : การสนับสนุนปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการผลิต						
CSF 2.1 การพัฒนาฐานข้อมูลการผลิต และการบริโภค	KPI 2.1.1 จำนวนรายงานการพัฒนา ฐานข้อมูลการผลิตและการบริโภค ที่เพิ่มขึ้น (ปีละ 2 รายงาน)	Data 2.1.1.1 จำนวนรายงานการพัฒนาฐานข้อมูล การผลิตและการบริโภค	ไม่มีการ จัดเก็บ ข้อมูล			อุตสาหกรรมจังหวัด ปัตตานี

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สินค้าฮาลาล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 : การเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการและฝีมือแรงงาน						
CSF 3.1 เพิ่มประสิทธิภาพผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์ฮาลาล	KPI 3.1.1 จำนวนโครงการในการจัดอบรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่เพิ่มขึ้น (4 โครงการต่อปี)	Data 3.1.1.1 จำนวนโครงการในการจัดอบรมเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพ ผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์ฮาลาล	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
CSF 3.2 ส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการ ผลิตของผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์ฮาลาล	KPI 3.2.1 จำนวนโครงการที่จัดอบรมส่งเสริม ประสิทธิภาพด้านการผลิตของ ผู้ผลิตผู้ประกอบการ ผลิตภัณฑ์ ฮาลาล ที่เพิ่มขึ้น (4 โครงการต่อปี)	Data 3.1.1.1 จำนวนโครงการที่จัดอบรมส่งเสริม ประสิทธิภาพด้านการผลิตของ ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ฮาลาล	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
VC 4 : การเพิ่มผลผลิตพัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต						
CSF 4.1 การบริหารจัดการแหล่งวัตถุดิบ	KPI 4.1.1 จำนวนการจัดอบรมเกี่ยวกับ การบริหารจัดการแหล่งวัตถุดิบ (4 ครั้งต่อปี)	Data 4.1.1.1 จำนวนการจัดอบรมเกี่ยวกับ การบริหารจัดการแหล่งวัตถุดิบ	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
CSF 4.2 การพัฒนาและควบคุมมาตรฐาน กระบวนการผลิตของโรงงาน อุตสาหกรรม	KPI 4.2.1 จำนวนผู้ประกอบการหรือโรงงาน ที่ได้รับการรับรองผลิตภัณฑ์ตาม มาตรฐานที่กำหนด (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปีของจำนวนผู้ประกอบการ หรือโรงงานที่ผลิตผลิตภัณฑ์ฮาลาล ในจังหวัดปัตตานี)	Data 4.2.1.1 จำนวนผู้ประกอบการหรือโรงงาน ที่ได้รับการรับรองผลิตภัณฑ์ ตามมาตรฐานที่กำหนด	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สินค้าฮาลาล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 5 : การสร้างมูลค่าเพิ่มในผลิตภัณฑ์						
CSF 5.1 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มี รูปแบบที่หลากหลายสอดคล้อง กับความต้องการผู้บริโภค	KPI 5.1.1 จำนวนรายงานที่สำรวจความ ต้องการในสินค้า ผลิตภัณฑ์ฮาลาล ของ จังหวัดปัตตานีที่เพิ่มขึ้น (2 รายงานต่อปี)	Data 5.1.1.1 จำนวนรายงานที่สำรวจความ ต้องการในสินค้า ผลิตภัณฑ์ฮาลาล ของจังหวัดปัตตานี	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
	KPI 5.1.2 จำนวนผลิตภัณฑ์ที่มีหลากหลาย รูปแบบมากขึ้น (ปีละ 6 ผลิตภัณฑ์)	Data 5.1.2.2 จำนวนผลิตภัณฑ์	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
CSF 5.2 การพัฒนาบรรจุภัณฑ์	KPI 5.2.1 จำนวนโครงการที่ให้การสนับสนุน การพัฒนาการจัดทำบรรจุภัณฑ์ ที่เพิ่มขึ้น (ปีละ 2 โครงการ)	Data 5.2.1.1 จำนวนโครงการที่ให้การสนับสนุน การพัฒนาการจัดทำบรรจุภัณฑ์	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			อุตสาหกรรมจังหวัดปัตตานี
CSF 5.3 การส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนา ผลิตภัณฑ์ฮาลาลให้ได้มาตรฐาน	KPI 5.3.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่ได้รับ มาตรฐานตามที่กำหนดที่เพิ่มขึ้น (ร้อยละ 3 ของสินค้าผลิตภัณฑ์ฮา ลาลในจังหวัดปัตตานี)	Data 5.3.1.1 จำนวนผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่ได้รับ มาตรฐานตามที่กำหนด	มีฐานข้อมูล			คณะกรรมการอิสลาม จังหวัดปัตตานี
VC 6 : การบริหารจัดการสินค้า (Logistics)						
CSF 6.1 การจัดตั้งศูนย์กระจายสินค้า	KPI 6.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้าที่เพิ่มขึ้น	Data 6.1.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			

ตารางที่ 14 : แผนผังรายการสถิติทางการ “สินค้าฮาลาล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของ ข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 6.2 การพัฒนาประสิทธิภาพและ ลดต้นทุนการขนส่งและกระจาย สินค้า	KPI 6.2.1 จำนวนการจัดฝึกอบรมการพัฒนา ประสิทธิภาพและลดต้นทุนการ ขนส่งและกระจายสินค้า (2 ครั้งต่อปี)	Data 6.2.1.1 จำนวนการจัดฝึกอบรมการพัฒนา ประสิทธิภาพและลดต้นทุนการ ขนส่งและกระจายสินค้า	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			
VC 7 : การพัฒนาระบบการตลาด						
CSF 7.1 เพิ่มประสิทธิภาพด้านการ จำหน่ายและการตลาด เช่น การจำหน่ายสินค้า ทั้งในและ ต่างประเทศ	KPI 7.1.1 จำนวนโครงการที่ให้การสนับสนุน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการ จำหน่ายและการตลาด เช่น การจำหน่ายสินค้าทั้งในและ ต่างประเทศ (2 โครงการ ต่อปี)	Data 7.1.1.1 จำนวนโครงการที่ให้การสนับสนุน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการ จำหน่ายและการตลาด เช่น การจำหน่ายสินค้าทั้งในและ ต่างประเทศ	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี
CSF 7.2 ประชาสัมพันธ์สุดยอดสินค้าฮา ลาที่มีชื่อเสียงประจำจังหวัด	KPI 7.2.1 จำนวนการประชาสัมพันธ์สุดยอด ผลิตภัณฑ์ฮาลาล เชนจังหวัดที่ เพิ่มขึ้น (6 ครั้งต่อปี)	Data 7.2.2.1 จำนวนการประชาสัมพันธ์	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี
CSF 7.3 การติดตามผลและประเมิน ความพึงพอใจของผู้บริโภค	KPI 7.3.1 จำนวนรายงานการติดตามผลและ ประเมินความพึงพอใจ ของผู้บริโภค (1 รายงานต่อปี)	Data 7.3.1.1 จำนวนรายงานการติดตามผลและ ประเมินความพึงพอใจ ของผู้บริโภค	ไม่มีการ จัดเก็บข้อมูล			สนง.พาณิชย์จังหวัดปัตตานี

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis)

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ฮาลาล การท่องเที่ยว และทุนทางสังคม (Product Champion : สินค้าฮาลาล) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 17 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 1 รายการ และที่เหลือจำนวน 16 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ แต่ได้มีการกำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ในการจัดเก็บเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 15 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “สินค้าฮาลาล”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	1 (5.88%)	-	-	-	-	1	-	-
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บ ต้องพัฒนาการ จัดเก็บต่อไป	16 (94.12%)	2	2	2	2	3	2	3
รวม	17 (100%)	2	2	2	2	4	2	3

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “สินค้าฮาลาล”

ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางการพัฒนา
Data 1.1.1.1 จำนวนสิทธิบัตรที่ได้รับ การจดทะเบียนการคุ้มครองทรัพย์สิน ทางปัญญา	สนง. พาณิชย์จังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.2.1.1 ร้อยละของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการวิจัยและพัฒนา (R&D) เทคโนโลยีในการผลิตสินค้า	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 2.1.1.1 จำนวนรายงานการพัฒนาฐานข้อมูลการผลิตและการบริโภค	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 2.2.1.1 จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรมพบปะระหว่างผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ฮาลาลกับสถาบันการเงินที่เพิ่มขึ้น	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด	
Data 3.1.1.1 จำนวนโครงการในการจัดอบรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ฮาลาล	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 3.1.1.1 จำนวนโครงการที่จัดอบรมส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการผลิตของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ฮาลาล	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 4.1.1.1 จำนวนการจัดอบรมเกี่ยวกับการบริหารจัดการแหล่งวัตถุดิบ	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 4.2.1.1 จำนวนผู้ประกอบการหรือโรงงานที่ได้รับการรับรองผลิตภัณฑ์ ตามมาตรฐานที่กำหนด	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.1.1.1 จำนวนรายงานที่สำรวจความต้องการในสินค้า ผลิตภัณฑ์ฮาลาล ของจังหวัดปัตตานี	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.1.2.2 จำนวนผลิตภัณฑ์	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	
Data 5.2.1.1 จำนวนโครงการที่ให้การสนับสนุนการพัฒนาการจัดทำบรรจุภัณฑ์	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัด	

ตารางที่ 16 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “สินค้าฮาลาล” (ต่อ)

ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางการพัฒนา
Data 6.1.1.1 จำนวนศูนย์กระจายสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 6.2.1.1 จำนวนการจัดฝึกอบรมการพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนการขนส่งและกระจายสินค้า	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 7.1.1.1 จำนวนโครงการที่ให้การสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการจำหน่ายและการตลาด เช่น การจำหน่ายสินค้าทั้งในและต่างประเทศ	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 7.2.2.1 จำนวนการประชาสัมพันธ์	สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 7.3.1.1 จำนวนรายงานการติดตามผลและประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภค	สนง.พาณิชย์จังหวัด	

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้

3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “พัฒนาคุณภาพชีวิต”

ตารางที่ 17 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ /สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้	สังคม -> คุณภาพชีวิต	พัฒนาคุณภาพชีวิต
สรุปเหตุผลสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่า (ปีละ 8.1) ค่าเฉลี่ยประเทศ (ปีละ 9.1) - ค่าเฉลี่ย O-Net ของเด็ก ม. 3 ต่ำกว่า (ร้อยละ 36.95) ค่าเฉลี่ยประเทศ (ร้อยละ 42.50) - สัดส่วนของผู้อยู่ในประกันสังคมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า (ร้อยละ 10.98) ค่าเฉลี่ยประเทศ (ร้อยละ 23.26) - ผลผลิตภาพแรงงานอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ (ปีตตานี 24,997 บาทต่อคน) (ค่าเฉลี่ยประเทศ 90,796 บาท ต่อคน) 		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2557 - 2560 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาคุณภาพชีวิต

3.3.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “พัฒนาคุณภาพชีวิต”

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “พัฒนาคุณภาพชีวิต”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : ส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว						
CSF 1.1 ส่งเสริมกิจกรรมสร้าง ความสัมพันธ์ในครอบครัว	KPI 1.1.1 ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่มี พ่อหรือแม่เป็นผู้ปกครองคนเดียว จำแนกเพศ เขต เขตการปกครอง ภาค และจังหวัด	Data 1.1.1.1 จำนวนครัวเรือนที่มีพ่อ หรือแม่เป็น ผู้ปกครองคนเดียวจำแนกเพศ เขต เขตการปกครอง ภาค และจังหวัด	มี ฐานข้อมูล	สำรวจ	รายปี	สนง.สถิติจังหวัด (โครงการ สำรวจสถานการณ์เด็กและ สตรีในประเทศไทย : Mics)
		Data 1.1.1.2 จำนวนศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน จำแนกรายจังหวัด	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.คณะกรรมการส่งเสริม การจัดสวัสดิการสังคม แห่งชาติ ,พมจ.
		Data 1.1.1.3 จำนวนเงินอุดหนุนศูนย์พัฒนาครอบครัว ในชุมชน	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.กิจการสตรีและสถาบัน ครอบครัว,พมจ.
VC 2 : ยกระดับคุณภาพการศึกษา						
CSF 2.1 พัฒนาคุณภาพการศึกษา ทุกระดับในพื้นที่	KPI 2.1.1 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย	Data 2.1.1.1 อัตราการเลื่อนชั้น	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานี เขต 1,2,3
		Data 2.1.1.2 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชาชน วัยแรงงานอายุ 40 - 59 ปี	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “พัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 2.1.1.3 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากร อายุ 15 ปี ขึ้นไป	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัดปัตตานี
	KPI 2.1.2 อัตราการเข้าเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายหรือเทียบเท่าของ ประชากรกลุ่มอายุ 15-17 ปี	Data 2.1.2.1 จำนวนนักเรียนเข้าเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานี เขต 1,2,3
		Data 2.1.2.2 จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชาชน วัยแรงงานอายุ 15 - 39 ปี	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.สถิติจังหวัดปัตตานี
		Data 2.1.2.3 จำนวนประชากรกลุ่มอายุ 15-17 ปี	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สำสนง.เขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานี เขต 1,2,3
	KPI 2.1.3 ค่าเฉลี่ย o-net ม. 3 เพิ่มขึ้น	Data 2.1.3.1 คะแนน o-net ม.3 ระดับจังหวัด	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานี เขต 1,2,3
CSF 2.2 บริหารจัดการฐานข้อมูล ด้านการการศึกษาของ เด็กและเยาวชนในพื้นที่	KPI 2.2.1 จำนวนโรงเรียนที่ได้รับการบริหาร จัดการฐานข้อมูลด้านการการศึกษา ของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ที่ เพิ่มขึ้น (10 แห่งต่อปี)	Data 2.2.1.1 จำนวนโรงเรียนที่ได้รับการบริหาร จัดการฐานข้อมูลด้านการการศึกษา ของเด็กและเยาวชนในพื้นที่	โปรแกรม			

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “พัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 3 : ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน						
CSF 3.1 ส่งเสริมกิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา เรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษาในต่างประเทศเช่น การส่งเสริมศักยภาพในการแลกเปลี่ยน	KPI 3.1.1 จำนวนโครงการการส่งเสริมศักยภาพในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษาในต่างประเทศที่เพิ่มขึ้น (4 โครงการต่อปี)	Data 3.1.1.1 จำนวนโครงการการส่งเสริมศักยภาพในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูและบุคลากรทางการศึกษาในต่างประเทศ	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.เขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานี เขต 1,2,3
VC 4 : ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาวะของประชาชนทุกระดับวัย						
CSF 4.1 ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพ	KPI 4.1.1 ร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย	Data 4.1.1.1 ร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัดปัตตานี
		Data 4.1.1.2 สาเหตุการป่วย 10 อันดับแรก	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัดปัตตานี
		Data 4.1.1.3 สาเหตุการตาย 10 อันดับแรก	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “พัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4.2 การส่งเสริม ความรู้ทักษะ การเลี้ยงดูและสุขอนามัย ทารก	KPI 4.2.1 อัตราการตายต่อเกิดมีชีพลดลง ร้อยละ 8 ต่อปี	Data 4.2.1.1 ร้อยละของเด็กทารกตายต่อเกิด	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายเดือน	สาธารณสุขจังหวัดปัตตานี
CSF 4.3 การดูแลสุขภาพและ ป้องกันโรคสำหรับ ผู้สูงอายุ	KPI 4.3.1 จำนวนโครงการการดูแลสุขภาพ และป้องกันโรคสำหรับผู้สูงอายุที่ เพิ่มขึ้น	Data 4.3.1.1 จำนวนโครงการการดูแลสุขภาพและ ป้องกันโรคสำหรับผู้สูงอายุ	ไม่มี ฐานข้อมูล	N/A	N/A	
VC 5 : การเฝ้าระวัง/ป้องกัน/แก้ปัญหา/การจัดการโรคระบาด/ติดต่อ						
CSF 5.1 พัฒนาสถานบริการ ด้านสุขภาพภาครัฐและ ระบบการให้บริการที่มี คุณภาพเพื่อเพิ่ม ความสามารถในการ บริหารจัดการเมื่อ มีโรคติดต่อระบาด	KPI 5.1.1 จำนวนสถานบริการด้านสุขภาพ ภาครัฐและระบบการให้บริการที่มี คุณภาพที่ผ่านตามาตรฐาน กำหนดในการบริหารจัดการเมื่อมี โรคติดต่อระบาด ที่เพิ่มขึ้น (5 แห่ง ต่อปี)	Data 5.1.1.1 จำนวนสถานบริการด้านสุขภาพภาครัฐ และระบบการให้บริการที่มีคุณภาพ ที่ผ่านตามาตรฐานกำหนดในการ บริหารจัดการเมื่อมีโรคติดต่อระบาด	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สาธารณสุขจังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “พัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 6 : ส่งเสริมพัฒนาอาชีพ/การมีงานทำ/รายได้						
CSF 6.1 สร้างอาชีพที่เหมาะสมกับ ชุมชน	KPI 6.1.1 ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบการ ประกันสังคมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 4	Data 6.1.1.1 ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบการ ประกันสังคม	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.ประกันสังคม
CSF 6.2 ลดปัญหาการว่างงานใน พื้นที่โครงการแนะแนว อาชีพเพื่อการมีงานทำ	KPI 6.2.1 จำนวนประชากรที่ว่างงานลดลง (ร้อยละ 5 ต่อปีของประชาชนใน จังหวัดปัตตานี)	Data 6.2.1.1 ร้อยละของประชากรที่มีงานทำ	มี ฐานข้อมูล	สำรวจ	รายไตร มาส	สนง.สถิติจังหวัดปัตตานี
VC 7 : การพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่มีระบบสาธารณูปโภคที่ดี						
CSF 7.1 ส่งเสริม/พัฒนาอาชีพบน พื้นฐานขององค์ความรู้ ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น	KPI 7.1.1 ระดับความสำเร็จของการอนุรักษ์ ส่งเสริมและพัฒนาทุนทางวัฒนธรรม	7.1.1.1 จำนวนคณะแสดงพื้นบ้าน จำแนกตาม สาขา จังหวัด	มี ฐานข้อมูล	เอกสาร (CD)	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด ปัตตานี
		Data 7.1.1.2 จำนวนศิลปินการแสดงพื้นบ้าน จำแนก ตามสาขา เพศ จังหวัด	มี ฐานข้อมูล	เอกสาร	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด ปัตตานี
		Data 7.1.1.3 จำนวนบุคลากรด้านมรดกทาง ศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามเพศ อายุ จังหวัด	มี ฐานข้อมูล	เอกสาร	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด ปัตตานี

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “พัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 7.1.1.4 จำนวนช่างฝีมือพื้นบ้าน จำแนกตามเพศ สาขา จังหวัด	มี ฐานข้อมูล	เอกสาร	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด ปัตตานี
		Data 7.1.1.5 จำนวนนักเขียน/นักประพันธ์ จำแนก ตามเพศ สาขา จังหวัด อำเภอ ประเภท รางวัล	มี ฐานข้อมูล	เอกสาร	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด ปัตตานี
		Data 7.1.1.6 จำนวนเครือข่ายด้านศิลปะ วัฒนธรรม (องค์กร และบุคคล) จำแนกตามสาขา จังหวัด	มี ฐานข้อมูล	เอกสาร	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด ปัตตานี
		Data 7.1.1.7 จำนวนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ ทางศิลปวัฒนธรรมจำแนกตามหัวเรื่อง ประเภท ภาค จังหวัด	ไม่มี ฐานข้อมูล	N/A	N/A	
		Data 7.1.1.8 จำนวนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ทาง ศิลปวัฒนธรรม ที่มีการจดสิทธิบัตร/ อนุสิทธิบัตร	ไม่มี ฐานข้อมูล	N/A	N/A	
		Data 7.1.1.9 จำนวนรายการวิทยุกระจายเสียง และ รายการโทรทัศน์ที่ส่งเสริมทางด้าน ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม	มี ฐานข้อมูล	เอกสาร	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด ปัตตานี

ตารางที่ 18 : แผนผังรายการสถิติทางการ “พัฒนาคุณภาพชีวิต” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 7.1.1.11 จำนวนสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ด้านศิลปวัฒนธรรม จำแนกตาม หมวดหมู่ประเภทสินค้า	มี ฐานข้อมูล	เอกสาร	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
CSF 7.2 สร้างอาชีพที่เหมาะสมกับ ชุมชน	KPI 7.2.1 รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 5 ต่อปี)	Data 7.2.1.1 จำนวนสถานประกอบการ และมูลค่า อุตสาหกรรมวัฒนธรรม	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด
		Data 7.2.1.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ทั่ว ราชอาณาจักร ภาค เขตการปกครอง	มี ฐานข้อมูล	สำรวจ	รายปี	สำนักงานสถิติจังหวัด
		Data 7.2.1.3 จำนวนผู้รับงานไปทำที่บ้าน จำแนกตาม ประเภทอุตสาหกรรม	มี ฐานข้อมูล	สำรวจ	รายปี	สำนักงานสถิติจังหวัด
		Data 7.2.1.4 จำนวนแรงงานที่ได้รับการฝึกอาชีพเสริม จำแนกตามภาค กลุ่มอาชีพและเพศ	มี ฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis)

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิตสู่การพึ่งตนเองได้ (Critical Issue : พัฒนาคุณภาพชีวิต) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 34 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 31 รายการ และที่เหลือจำนวน 3 รายการเป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ แต่ได้มีการกำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 19 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “พัฒนาคุณภาพชีวิต”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและ จำเป็น)	จำนวน ข้อมูล (รายการ (%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5	VC 6	VC 7
		(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 4 KPIs)	1 CSF, 1 KPI)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการ จัดเก็บเป็นปกติ	31 (91.17%)	3	8	1	4	1	2	12
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มี การจัดเก็บ ต้องพัฒนาการ จัดเก็บต่อไป	3 (8.82%)	-	-	-	1	-	-	2
รวม	34 (100%)	3	8	1	5	1	2	14

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 20 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “พัฒนาคุณภาพชีวิต”

ข้อมูลที่สำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
Data 4.3.1.1 จำนวนโครงการการดูแลสุขภาพและป้องกันโรคสำหรับผู้สูงอายุ	สนง.สาธารณสุขจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบ - การจัดเก็บข้อมูลจัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 7.1.1.7 จำนวนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามหัวเรื่อง ประเภท ภาค จังหวัด	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	
Data 7.1.1.8 จำนวนงานวิจัย/งานสร้างสรรค์ทางศิลปวัฒนธรรม ที่มีการจดสิทธิบัตร/ อนุสิทธิบัตร	สนง.วัฒนธรรมจังหวัด	

3.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

3.4.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “อนุรักษ์ ป่าไม้ – ป่าชายเลน - ทรัพยากรชายฝั่งทะเล”

ตารางที่ 21 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	อนุรักษ์ ป่าไม้ - ป่าชายเลน - ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
สรุปเหตุผลสนับสนุน การลดลงของพื้นที่ป่าไม้ และพื้นที่ป่าชายเลน		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2557 - 2560 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : อนุรักษ์ ป่าไม้ – ป่าชายเลน – ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

- ป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า และป่าชายเลน
- ป้องกันการบุกรุกทำลายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งไม่ให้เสื่อมโทรม
- เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันดูแลป่าไม้ ป่าชายเลน
- การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ
- พัฒนาระบบการเฝ้าระวัง แก้ไขและป้องกันปัญหาทางธรรมชาติ (น้ำท่วม หรือ น้ำแล้ง)
- ฟื้นฟูสภาพป่าไม้ ป่าชายเลน / ระบบนิเวศชายฝั่ง
- ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ป่า
- เพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ป่าชายเลน
- ฟื้นฟู/สร้าง ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น
- อนุรักษ์ พัฒนา และใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพที่สมดุลกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ
- เผยแพร่ความรู้/สร้างจิตสำนึก ด้านการอนุรักษ์ป่าไม้ ป่าชายเลน ให้ชุมชนในพื้นที่
- ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น
- ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ป่าไม้ ป่าชายเลน
- สร้างความร่วมมือส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน
- กระตุ้นชุมชนให้เกิดความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการดูแลจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งสร้างองค์ความรู้ และ เพิ่มขีดความสามารถบริหารจัดการให้กับชุมชน
- สร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อสร้างความร่วมมือในการรักษาทรัพยากรป่าไม้ ป่าชายเลน และชายฝั่งทะเล
- พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ ป่าชายเลน และชายฝั่งทะเล

3.4.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “อนุรักษ์ ป่าไม้ – ป่าชายเลน - ทรัพยากรชายฝั่งทะเล”

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อนุรักษ์ ป่าไม้ – ป่าชายเลน - ทรัพยากรชายฝั่งทะเล”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC 1 : แก้ไขปัญหาการทำลายป่าไม้ ป่าชายเลน สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรชายฝั่งทะเล						
CSF 1.1 ป้องกันการบุกรุกทำลาย ทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่งไม่ให้เสื่อมโทรม	KPI 1.1.1 จำนวนโครงการป้องกันการบุกรุกทำลายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งไม่ให้เสื่อมโทรมที่เพิ่มขึ้น (2 โครงการต่อปี)	Data 1.1.1.1 จำนวนโครงการป้องกันการบุกรุกทำลายทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งไม่ให้เสื่อมโทรม	ไม่มี ฐานข้อมูล	N/A	N/A	สนง.เจ้าท่าภูมิภาค สาขาปัตตานี
CSF 1.2 พัฒนาระบบการเฝ้าระวัง แก้ไข และป้องกันปัญหา ทางธรรมชาติ (น้ำท่วม หรือ น้ำแล้ง)	KPI 1.2.1 จำนวนของระบบการเฝ้าระวัง แก้ไข และป้องกันปัญหาทาง ธรรมชาติ (น้ำท่วม หรือน้ำแล้งซ้ำซาก)	Data 1.2.1.1 ข้อมูลปริมาณน้ำฝนระดับอำเภอ	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายเดือน	กรมอุตุนิยมวิทยา
		Data 1.2.1.2 สถานการณ์อุทกภัยตามพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
VC 2 : การอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ ป่าชายเลน สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรชายฝั่งทะเล						
		Data 2.1.1.2 จำนวนและเนื้อที่ป่าชุมชนจำแนกตามจังหวัด	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	ไม่แน่นอน	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 สาขาปัตตานี
		Data 2.1.1.3 จำนวน และพื้นที่อนุรักษ์ จำแนกตามประเภท (อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ)	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 6 สาขาปัตตานี

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อนุรักษ์ ป่าไม้ – ป่าชายเลน - ทรัพยากรชายฝั่งทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซคุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.2 อัตราการเพิ่มขึ้นของพื้นที่ป่าไม้ เทียบกับพื้นที่ป่าไม้ทั้งหมดของ จังหวัด (พื้นที่สีเขียว)	Data 2.2.1.1 ขนาดพื้นที่/เนื้อที่แยกตามแต่ละ ประเภทของพื้นที่สีเขียว จำแนกตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละระดับ	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
		Data 2.2.1.2 จำนวน และเนื้อที่ป่าชุมชน จำแนกตาม จังหวัด	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	ไม่แน่นอน	กรมป่าไม้
		Data 2.2.1.3 จำนวน และพื้นที่อนุรักษ์ จำแนกตาม ประเภท (อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า สวนพฤกษศาสตร์ สวนรุกขชาติ)	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	KPI 2.3 จำนวนพื้นที่สีเขียว (พื้นที่ใน เขตป่า และนอกเขตป่า) เพิ่มขึ้น	Data 2.3.1.1 ขนาดพื้นที่/เนื้อที่แยกตามแต่ละ ประเภทของพื้นที่สีเขียว จำแนกตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ	ไม่มี ฐานข้อมูล	N/A	N/A	N/A
		Data 2.3.2.1 จำนวนสวนสาธารณะ	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	—	เทศบาลเมืองปัตตานี
	KPI 2.4 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา ด้านทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น (600 ไร่ต่อ 4 ปี)	Data 2.4.1 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา ด้านทรัพยากรธรรมชาติ	มีฐานข้อมูล	โครงการ	ไม่แน่นอน	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อนุรักษ์ พื้นฟู ป่าไม้ – ป่าชายเลน - ทรัพยากรชายฝั่งทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซคุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 2.5 จำนวนชุมชนที่มีการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการ พัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนที่ เพิ่มขึ้น 40 ชุมชนต่อ 4 ปี	Data 2.5.1 จำนวนชุมชนที่มีการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อ เป็นฐานการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน	มีฐานข้อมูล	โครงการ	ไม่แน่นอน	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
CSF 2.2 ฟื้นฟู/พัฒนาการชลประทาน เพื่อแก้ไขปัญหาหน้า	KPI 2.2.1 จำนวนแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำ ที่สร้างขึ้น และปริมาตรเก็บกัก	Data 2.2.1.1 จำนวนแหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำ ที่สร้างขึ้น และปริมาตรเก็บกัก	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายปี	สำนักงานชลประทาน
CSF 2.3 ฟื้นฟู/สร้างทรัพยากรทาง ทะเลและชายฝั่งให้มีความ สมบูรณ์มากขึ้น	KPI 2.3.1 ระยะทางของการกักเซาะชายฝั่ง ทะเลที่ได้รับการฟื้นฟูมากขึ้น (กิโลเมตร)	Data 2.3.1.1 ระยะทางของการกักเซาะชายฝั่งทะเล ที่ได้รับการฟื้นฟู	มีฐานข้อมูล	โครงการ	ไม่แน่นอน	สถานีพัฒนาทรัพยากรป่า ชายเลนที่ 39 ปัตตานี
VC 3 : สร้างความมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการป่าไม้ ป่าชายเลน สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรชายฝั่งทะเล ที่ดีเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน						
CSF 3.1 เผยแพร่องค์ความรู้/เกี่ยวกับ สาธารณภัยจากธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	KPI 3.1.1 จำนวนการจัดสัมมนาการเผยแพร่ องค์ความรู้/เกี่ยวกับสาธารณภัย จากธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2 ครั้งต่อปี)	Data 3.1.1.1 จำนวนการจัดสัมมนาการเผยแพร่องค์ ความรู้/เกี่ยวกับสาธารณภัยจาก ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	มีฐานข้อมูล	ทางวิทยุ	ไม่แน่นอน	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (แล้วแต่ สภาพแวดล้อม)

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อนุรักษ์ พื้นฟู ป่าไม้ – ป่าชายเลน - ทรัพยากรชายฝั่งทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 3.2 ส่งเสริมเกษตรและภาคี เครือข่ายในชุมชนร่วมกัน อนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า	KPI 3.2.2 จำนวนชุมชนที่มีการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการ พัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนที่ เพิ่มขึ้น (10 ชุมชนต่อปี)	Data 3.2.2.1 จำนวนชุมชนที่มีการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อ เป็นฐานการ พัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน	ไม่มี ฐานข้อมูล	N/A	N/A	
VC 4 : การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตามประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน						
CSF 4.1 การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ในการจัดการขยะให้ถูกต้อง ตั้งแต่ต้นทาง	KPI 4.1.1 จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการ ส่งเสริมการคัดแยก และการ จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	Data 4.1.1.1 ปริมาณขยะแต่ละวัน	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายวัน	เทศบาลเมืองปัตตานี, กรมควบคุมมลพิษ
		Data 4.1.1.2 ปริมาณขยะรีไซเคิล	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายวัน	เทศบาลเมืองปัตตานี, กรมควบคุมมลพิษ
CSF 4.2 พัฒนาระบบฐานข้อมูล สารสนเทศและองค์ความรู้ สภาพแหล่งน้ำธรรมชาติ ที่สำคัญ ได้แก่ อ่าวปัตตานี แม่น้ำปัตตานีและแม่น้ำสายบุรี	KPI 4.2.1 จำนวนข้อมูลที่ได้รับการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและ องค์ความรู้สภาพแหล่งน้ำ ธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ อ่าวปัตตานี แม่น้ำปัตตานี และ แม่น้ำสายบุรีที่เพิ่มขึ้น	Data 4.2.1.1 จำนวนข้อมูลที่ได้รับการพัฒนาระบบ ฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ สภาพแหล่งน้ำ ธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ อ่าวปัตตานี แม่น้ำปัตตานี และแม่น้ำ สายบุรี	มีฐานข้อมูล	สุ่มตัวอย่าง	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ฝ่ายระวัง)

ตารางที่ 22 : แผนผังรายการสถิติทางการ “อนุรักษ์ พันธุ์ ป่าไม้ – ป่าชายเลน - ทรัพยากรชายฝั่งทะเล” (ต่อ)

ห่วงโซคุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 4.3 อนุรักษ์ พัฒนา และใช้ ประโยชน์จากความหลากหลาย ทางชีวภาพที่สมดุลกับ การพัฒนาทางเศรษฐกิจ	KPI 4.3.1 การวัดปริมาณความสกปรก ในรูปบีโอดีและปริมาณ แบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มลดลง	Data 4.3.1.1 ปริมาณความสกปรกในรูปบีโอดีและ ปริมาณแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม	มีฐานข้อมูล	สุ่มตัวอย่าง	รายปี	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (เฝ้าระวัง)

3.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis)

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Critical Issue : อนุรักษ์ ป่าไม้ – ป่าชายเลน - ทรัพยากรชายฝั่งทะเล) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 22 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 19 รายการ และที่เหลือจำนวน 3 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ แต่ได้มีการกำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 23 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “อนุรักษ์ ป่าไม้-ป่าชายเลน -ทรัพยากรชายฝั่งทะเล”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4
		(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 7 KPIs)	(2 CSFs, 2 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	19 (86.36%)	2	12	1	4
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	3 (13.64%)	1	1	1	-
รวม	22 (100%)	3	13	2	4

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 24 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “อนุรักษ์ ป่าไม้-ป่าชายเลน -ทรัพยากรชายฝั่งทะเล”

ข้อมูลที่สำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
Data 1.1.1.1 จำนวนโครงการป้องกัน การบุกรุกทำลายทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่งไม่ให้เสื่อมโทรม	สนง.เจ้าท่าภูมิภาค สาขาปัตตานี	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ - จัดระบบและวิธีการรับส่ง เชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 2.3.1 ขนาดพื้นที่/เนื้อที่ แยกตามแต่ละประเภทของพื้นที่ สีเขียว จำแนกตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ	สนง.ท้องถิ่นจังหวัด	
Data 3.2.2.1 จำนวนชุมชนที่มี การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการพัฒนา ชุมชนอย่างยั่งยืน	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัด	

3.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน

3.5.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) “ความมั่นคงชายแดน”

ตารางที่ 25 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน	สังคม -> ความมั่นคง	ความมั่นคงชายแดน
สรุปเหตุผลสนับสนุน – จังหวัดปัตตานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ซึ่งส่งผลกระทบด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการมีงานทำของผู้ที่จบการศึกษา		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2557 - 2560 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ความมั่นคงชายแดน

3.5.2 ผังสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “ความมั่นคงชายแดน”

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ความมั่นคงชายแดน”

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 1 : การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน (โครงสร้างพื้นฐาน)						
CSF 1.1 การพัฒนาาระบบโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อให้เกิดความ ปลอดภัยในชีวิตและมั่นคงของ ประชาชนในพื้นที่ ทรัพยากร พื้นฐาน	KPI 1.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการพัฒนา ระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เกิด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพยากร พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของ ประชาชน ในพื้นที่ (ร้อยละ 3 ต่อปี)	Data 1.1.1.1 มูลค่าการพัฒนาระบบโครงสร้าง พื้นฐานเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพยากรพื้นฐานเพื่อ เสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน ในพื้นที่	ไม่มี ฐานข้อมูล			สำนักงานขนส่ง
CSF 1.2 การแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความ มั่นคงตามระดับความรุนแรง ของปัญหา เพื่อดำเนินการ พัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะ ปัญหาของพื้นที่ เช่น การฝึกหบทหารรักษาความ ปลอดภัยหมู่บ้าน	KPI 1.2.1 จำนวนครั้งของการฝึกหบทหาร ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้านที่ เพิ่มขึ้น (เดือนละ 1 ครั้ง)	Data 1.2.1.1 จำนวนครั้งของการฝึกหบทหาร ชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน	ไม่มี ฐานข้อมูล			ปกครองจังหวัด ปัตตานี
CSF 1.3 พัฒนาเส้นทางถนน เสริมสร้าง ความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพยากรบนท้องถนน	KPI 1.3.1 ร้อยละของถนนที่ได้รับการพัฒนา ในจังหวัดปัตตานี (ร้อยละ 5 ต่อปี)	Data 1.3.1.1 ร้อยละของถนนที่ได้รับการพัฒนา ในจังหวัดปัตตานี	ไม่มี ฐานข้อมูล			ทางหลวงชนบท, แขวงการทาง

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ความมั่นคงชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC 2 : การป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด						
CSF 2.1 เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน และปราบปราม การลดลงของ สถิติคดียาเสพติดในพื้นที่	KPI 2.1.1 ร้อยละที่ลดลงของจำนวนยาเสพติด (ต่อปีเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา)	Data 2.1.1.1 จำนวนคดียาเสพติด	มีฐานข้อมูล	รายงาน	รายเดือน	สภ.เมืองปัตตานี
VC 3 : การรักษาความปลอดภัย/ความสงบเรียบร้อย						
CSF 3.1 ร้อยละหมู่บ้าน/ชุมชน/พื้นที่ไม่ สังกัดชุมชนภายในเขตเทศบาล ที่ไม่มีการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่ เช่น สร้างความเข้าใจและ อำนวยความสะดวกในชุมชน	KPI 3.1.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการร้องเรียน ขอความเป็นธรรมของประชาชน เมื่อ เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา	Data 3.1.1.1 จำนวนการร้องเรียนขอความเป็น ธรรมของประชาชน	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์ดำรงธรรม จังหวัดปัตตานี
CSF 3.2 ระดับความสำเร็จในการ เสริมสร้างเอกภาพในการรักษา ความมั่นคงภายในในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพการ บริหารจัดการภาครัฐ	KPI 3.2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของข้อร้องเรียนจาก ประชาชนที่เกี่ยวกับการให้บริการของ หน่วยงานภาครัฐต่อปี	Data 3.2.1.1 ข้อร้องเรียนจากประชาชนที่เกี่ยวกับ การให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ ต่อปี	มีฐานข้อมูล	ทะเบียน	รายเดือน	ศูนย์ดำรงธรรม จังหวัดปัตตานี

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ความมั่นคงชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 3.3 การสร้างเชื่อมั่นให้ ประชาชนรู้สึกถึงความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น การสานสัมพันธ์มวลชน	KPI 3.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าโครงการ สานสัมพันธ์มวลชนเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา	Data 3.3.1.1 มูลค่าโครงการสานสัมพันธ์มวลชน	ไม่มี ฐานข้อมูล			พัฒนาชุมชน
VC 4 : การพัฒนาศักยภาพชุมชนในพื้นที่ชายแดนเศรษฐกิจ/ความอยู่ดีกินดีของชุมชน						
CSF 4.1 การยกระดับการพัฒนาพื้นที่ เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น โครงการ 1 อุตสาหกรรม หมู่บ้านที่เพิ่มขึ้น (ปีละ 10 หมู่บ้าน)	KPI 4.1.1 จำนวนหมู่บ้านที่ประสบความสำเร็จ โครงการ 1 อุตสาหกรรมหมู่บ้าน ที่เพิ่มขึ้น (ปีละ 10 หมู่บ้าน)	Data 4.1.1.1 จำนวนหมู่บ้านที่ประสบความสำเร็จ ในโครงการ 1 อุตสาหกรรมหมู่บ้าน ที่เพิ่มขึ้น	มีฐานข้อมูล	รายงาน	รายปี	พช.
CSF 4.2 การส่งเสริมอาชีพบนพื้นฐาน ขององค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สามารถสร้างรายได้แก่ชุมชน	KPI 4.2.1 จำนวนการจัดนิทรรศการส่งเสริม อาชีพบนพื้นฐานขององค์ความรู้ด้านภูมิ ปัญญาท้องถิ่นให้สามารถสร้างรายได้ แก่ชุมชนที่เพิ่มขึ้น (4 ครั้งต่อปี)	Data 4.2.1.1 จำนวนการจัดนิทรรศการ การส่งเสริมอาชีพบนพื้นฐานของ องค์ความรู้ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้สามารถสร้างรายได้แก่ชุมชน	มีฐานข้อมูล	รายงาน	รายปี	พช.

ตารางที่ 26 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ความมั่นคงชายแดน” (ต่อ)

ห่วงโซ่คุณค่า (VC) และปัจจัย สู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ ของข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 4.3 การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับ เยาวชน สตรีและผู้ด้อยโอกาส เพื่อสนับสนุนให้สถาบัน ครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมใน การแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชน เช่น การเสริมสร้างคุณค่า ทางอัตลักษณ์และวิถีชีวิตของ ประชาชน	KPI 4.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าโครงการ เสริมสร้างคุณค่าทางอัตลักษณ์ และ วิถีชีวิตของประชาชน เมื่อ เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา	Data 4.3.1.1 มูลค่า (จำนวนเงินที่สนับสนุน) โครงการเสริมสร้างคุณค่าทาง อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตของประชาชน	ไม่มี ฐานข้อมูล			คาดว่าจะ พัฒนาชุมชนกับ , พมจ.
VC 5 : ความเข้าใจอันดีระหว่างจังหวัดชายแดน และประเทศเพื่อนบ้าน						
CSF 5.1 การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ในทุกมิติเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ ดีของจังหวัดทั้งในและ ต่างประเทศเพื่อเสริมสร้าง ภาพลักษณ์จังหวัด	KPI 5.1.1 จำนวนครั้งที่เพิ่มขึ้นในการส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ในทุกมิติเพื่อสร้าง ของจังหวัดทั้งในและต่างประเทศเพื่อ เสริมสร้างภาพลักษณ์จังหวัดปัตตานี (4 ครั้ง ต่อปี)	Data 5.1.1.1 จำนวนครั้งในการส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ในทุกมิติ	ไม่มี ฐานข้อมูล			ประชาสัมพันธ์จังหวัด ปัตตานี

3.5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap analysis)

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุลการบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน (Critical Issue : ความมั่นคงชายแดน) มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 11 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 5 รายการ และที่เหลือจำนวน 6 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ แต่ได้มีการกำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ในการจัดเก็บเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 27 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการของประเด็นปัญหาสำคัญ “ความมั่นคงชายแดน”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ(%))	VC 1	VC 2	VC 3	VC 4	VC 5
		(3 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(3 CSFs, 3 KPIs)	(1 CSF, 1 KPI)
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	5 (45.45%)	-	1	2	2	-
2. รายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน (อยู่ระหว่างการตรวจ)	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องพัฒนาการจัดเก็บต่อไป	6 (54.55%)	3	-	1	1	1
รวม	11 (100%)	3	1	3	3	1

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 28 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของประเด็นปัญหาสำคัญ “ความมั่นคงชายแดน”

ข้อมูลที่สำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางการพัฒนา
Data 1.1.1.1 มูลค่าการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพื้นฐานเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชนในพื้นที่	สนง.ขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.2.1.1 จำนวนครั้งของการฝึกอบรมชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน	สนง.ปกครองจังหวัด	
Data 1.3.1.1 ร้อยละของถนนที่ได้รับการพัฒนาในจังหวัดปัตตานี	สนง.ทางหลวงชนบท, สนง.แขวงการทาง	
Data 3.3.1.1 มูลค่าโครงการสานสัมพันธ์มวลชน	พัฒนาชุมชน	
Data 4.3.1.1 มูลค่า (จำนวนเงินที่สนับสนุน) โครงการเสริมสร้างคุณค่าทางอัตลักษณ์และวิถีชีวิตของประชาชน	สนง.พัฒนาชุมชน	
Data 5.1.1.1 จำนวนครั้งในการส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ในทุกมิติ	สนง.ประชาสัมพันธ์จังหวัด	

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

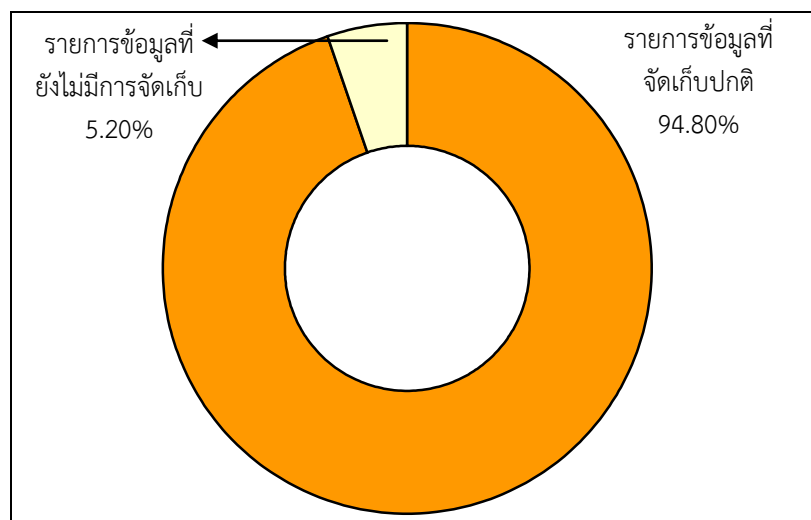
จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : การเสริมสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ
อุตสาหกรรมการประมงจากฐานอุตสาหกรรมการเกษตร การค้าและการบริการที่เข้มแข็ง แข่งขันได้ ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ การเลี้ยงสัตว์น้ำ มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 58 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 55 รายการ คิดเป็นร้อยละ 94.80
- ไม่มีรายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ

5.20

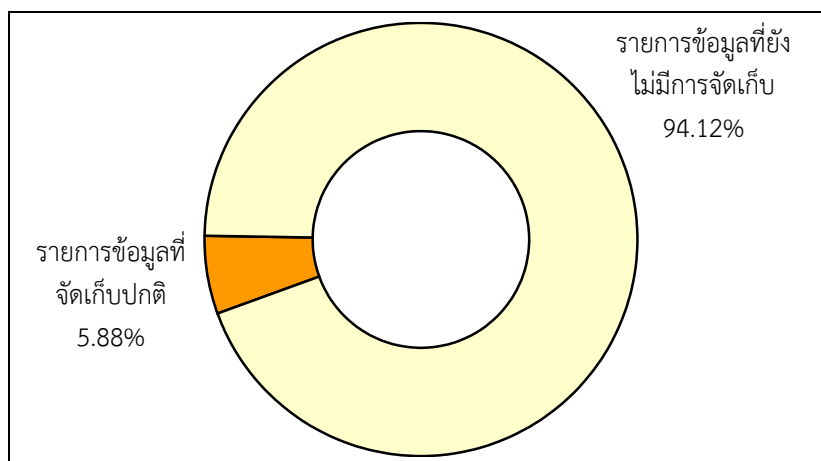
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาและสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วยผลิตภัณฑ์ฮาลาล การท่องเที่ยว และทุนทางสังคม ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ สินค้าฮาลาล มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 17 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 1 รายการ คิดเป็นร้อยละ 5.88
- ไม่มีรายการสถิติที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 16 รายการ คิดเป็นร้อยละ 94.12

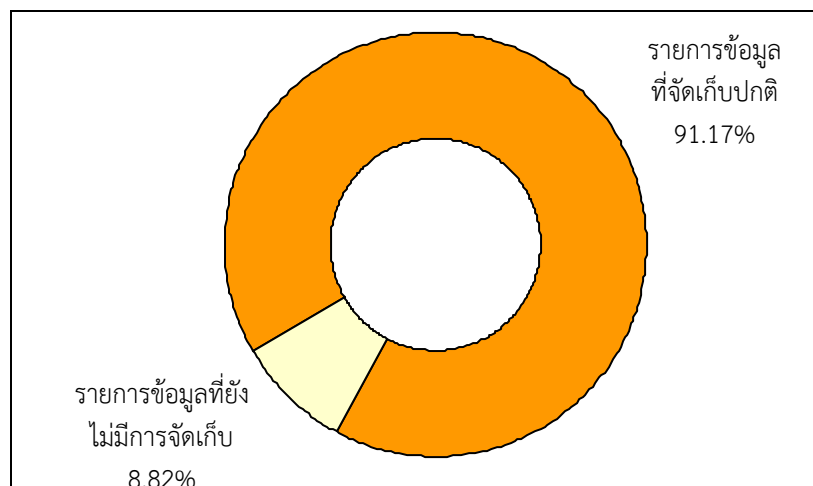
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : การพัฒนาคน สังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต
 สู้การพึ่งตนเองได้ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ พัฒนาคุณภาพชีวิต มีรายการสถิติ
 ทางกรทั้งหมด 34 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 31 รายการ คิดเป็นร้อยละ 91.17
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ 8.82

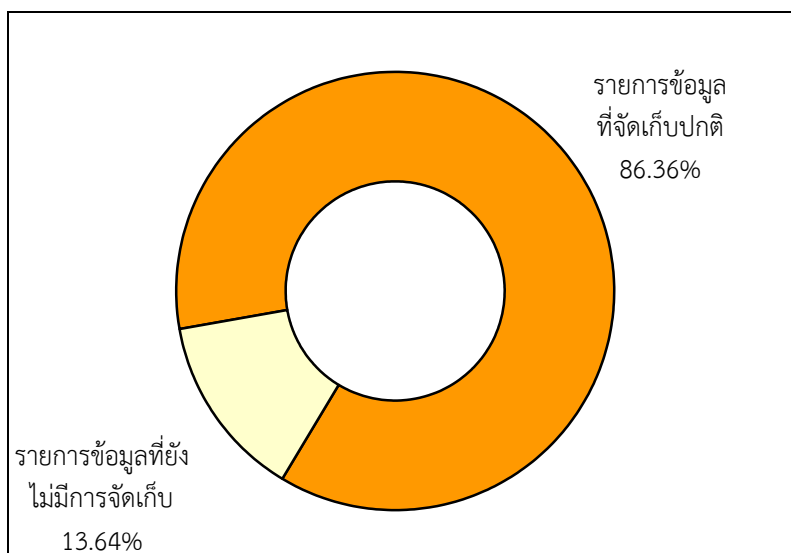
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.1.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ อนุรักษ์ ป่าไม้ – ป่าชายเลน – ทรัพยากรชายฝั่งทะเล มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 22 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 19 รายการ คิดเป็นร้อยละ 86.36
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่จัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 3 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.64

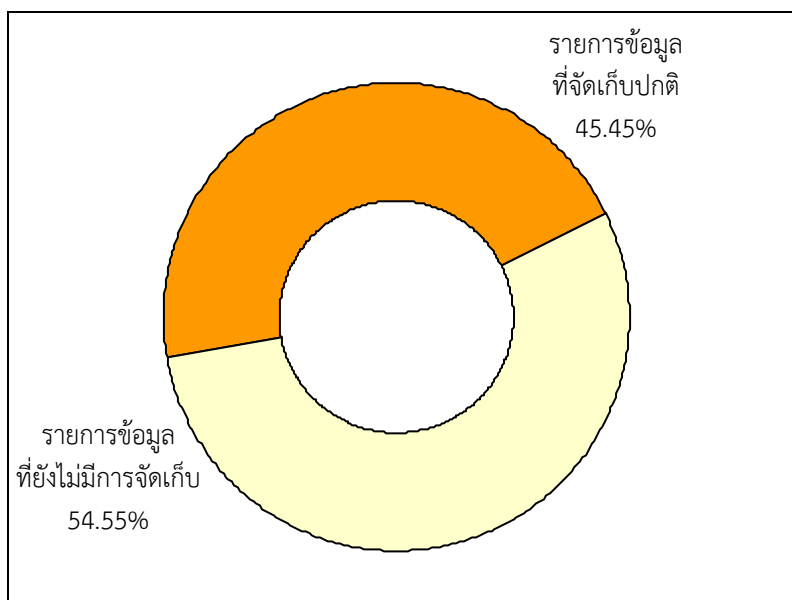
แผนภาพที่ 5 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

4.1.5 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การเสริมสร้างความมั่นคง และสร้างสมดุล
 การบริหารจัดการภาครัฐสู่ประชาคมอาเซียน ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ
 ความมั่นคงชายแดน มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 11 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตาม
 แผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 5 รายการ คิดเป็นร้อยละ 45.45
- ไม่มีรายการสถิติทางการมีจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง ไม่ครบถ้วน
- รายการสถิติทางการที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 6 รายการ คิดเป็นร้อยละ 54.55

แผนภาพที่ 6 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

ขณะที่ทำงานข้อเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการด้านการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ ในระยะยาว 4 ปี ข้างหน้า ควรมีการดำเนินกิจกรรมดังนี้

1) ด้านการพัฒนาการบริหารจัดการสถิติทางการ (กลไกประสานงาน บุคลากร และงบประมาณ-ข้อมูลจากคณะกรรมการสถิติสาขา)

2) ด้านการพัฒนาการผลิตสถิติทางการ (การเติมเต็ม data gap การลดความซ้ำซ้อน การประเมินคุณภาพ- ข้อมูลจากคณะกรรมการสถิติสาขา)

3) ด้านการพัฒนาคุณภาพของข้อมูลและการประสานข้อมูลมหภาค (การรวบรวมข้อมูลมหภาคที่เกี่ยวข้องกับการค้า การลงทุนและโลจิสติกส์-ข้อมูลจากกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น)

รวมทั้ง จังหวัดควรสนับสนุนให้มีการนำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปี โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการตัดสินใจและพัฒนา แทนการตัดสินใจด้วยประสบการณ์ ทั้งนี้ควรมีการจัดระบบการเชื่อมโยงข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญทั้งระดับกลุ่มจังหวัดและระดับจังหวัด โดยในระดับจังหวัด สำนักบริหารยุทธศาสตร์จังหวัด ดำเนินการเกี่ยวกับ

- การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล
- การจัดทำคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
- การจัดทำหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัด และผู้จัดเก็บข้อมูล
- การจัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับเจ้าของข้อมูล

การจัดอบรม/ประชุม ชี้แจง ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ประสานการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบข้อมูล

สารสนเทศที่สำคัญทั้งระดับกลุ่มจังหวัดและระดับจังหวัด โดยในระดับจังหวัด สำนักบริหารยุทธศาสตร์จังหวัด ดำเนินการเกี่ยวกับ

- การจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล
- การจัดทำคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน
- การจัดทำหน้าที่รับผิดชอบตามตัวชี้วัด และผู้จัดเก็บข้อมูล
- การจัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับเจ้าของข้อมูล
- การจัดอบรม/ประชุม ชี้แจง ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ประสานการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบข้อมูล

[illegible]

ตารางที่ 29 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปี 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การเสริมสร้างศักยภาพในการจัดทำยุทธศาสตร์แผนงานฯ โดยใช้ชุดข้อมูลที่มีคุณภาพสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของกลุ่มจังหวัด	สำนักงานจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหัวหน้าหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละหน่วยงานของจังหวัด - สร้างความเข้าใจและให้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลมาใช้เพื่อวิเคราะห์และจัดทำยุทธศาสตร์และแผนงานฯ - นำเสนอชุดข้อมูลในภาพรวมให้ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจทำแผนประจำปี - วิเคราะห์หาชุดข้อมูลสำคัญที่สะท้อนศักยภาพของผลิตภัณฑ์สำคัญของกลุ่มจังหวัดที่ไม่สมบูรณ์หรือที่ขาดหายไป 												

บรรณานุกรม

คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการจังหวัดปัตตานี (ก.บ.จ.ปน.). (2556). แผนพัฒนาจังหวัดปัตตานี (พ.ศ. 2558 – 2561).

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะต้นแบบ” การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ(Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

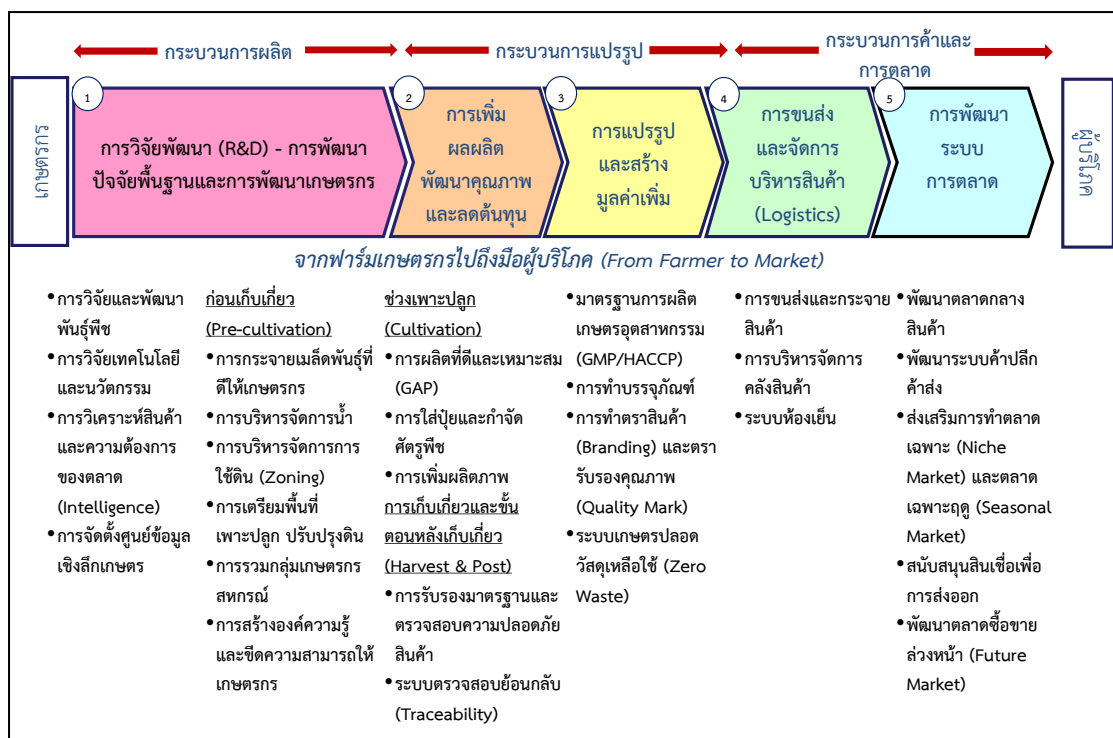
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขึ้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุมูลค่าสัมพัทธ์ในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิตภาพ (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกลำน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

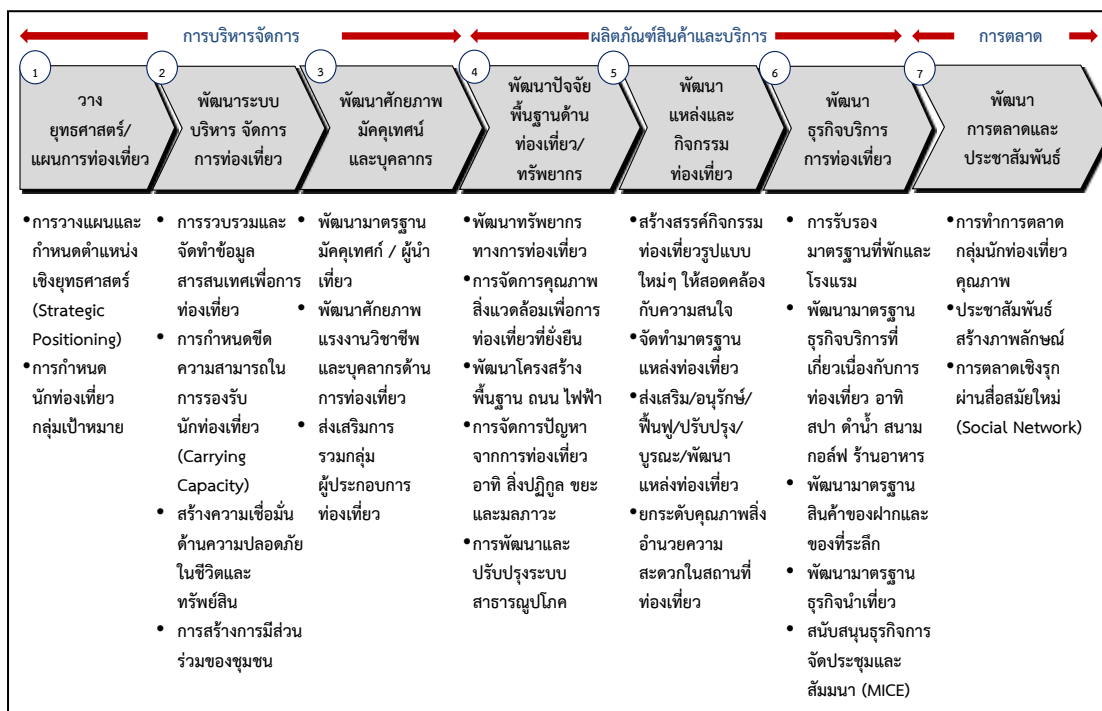
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

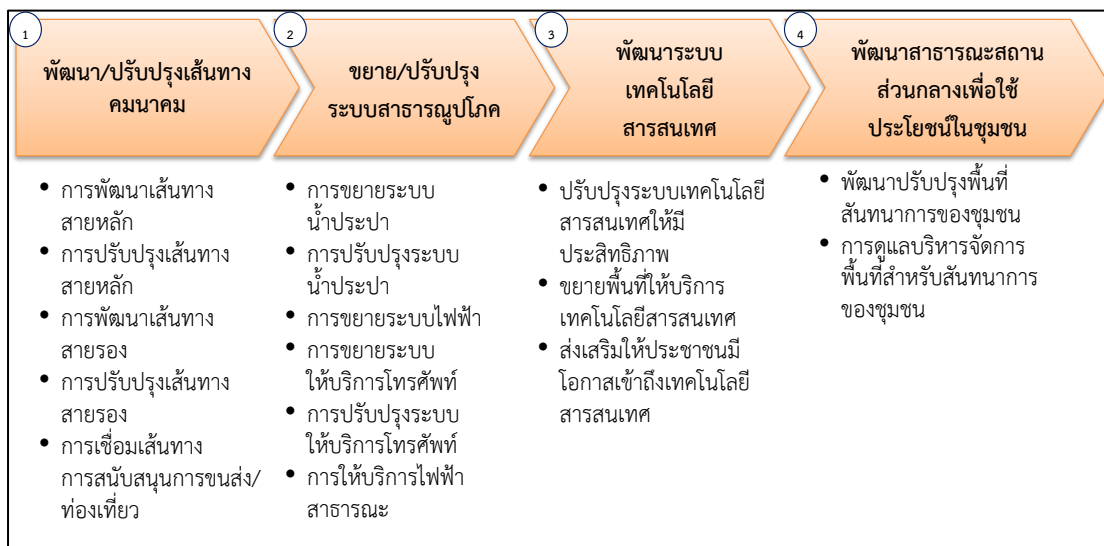
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

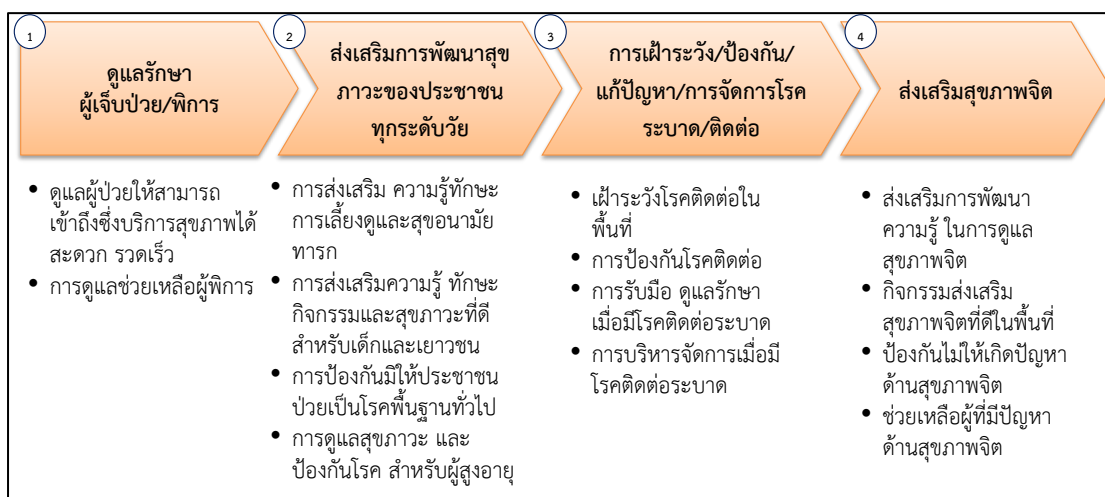
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทัน่วงที
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

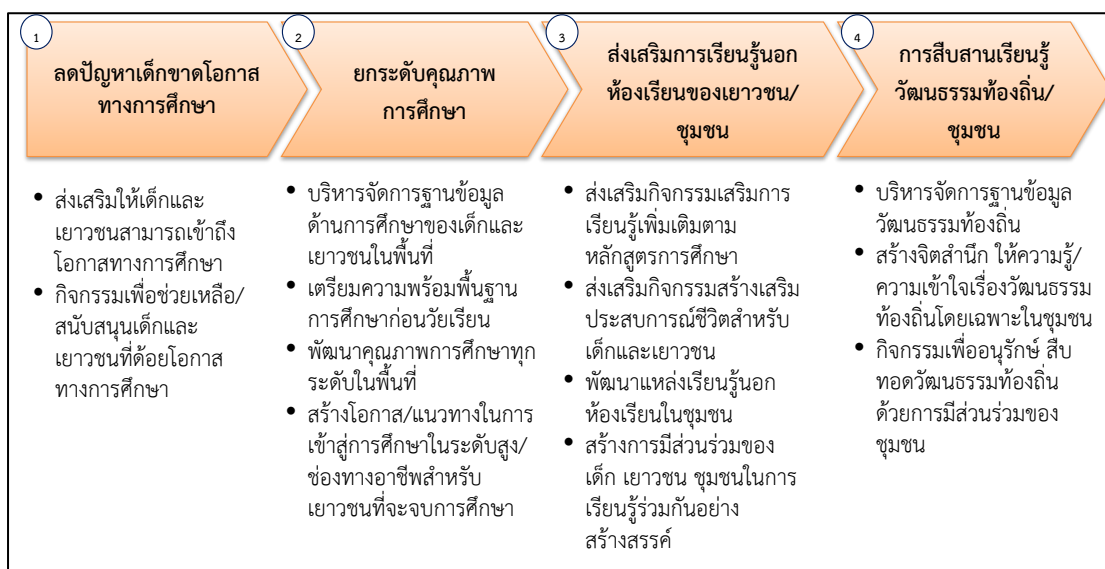
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาพของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

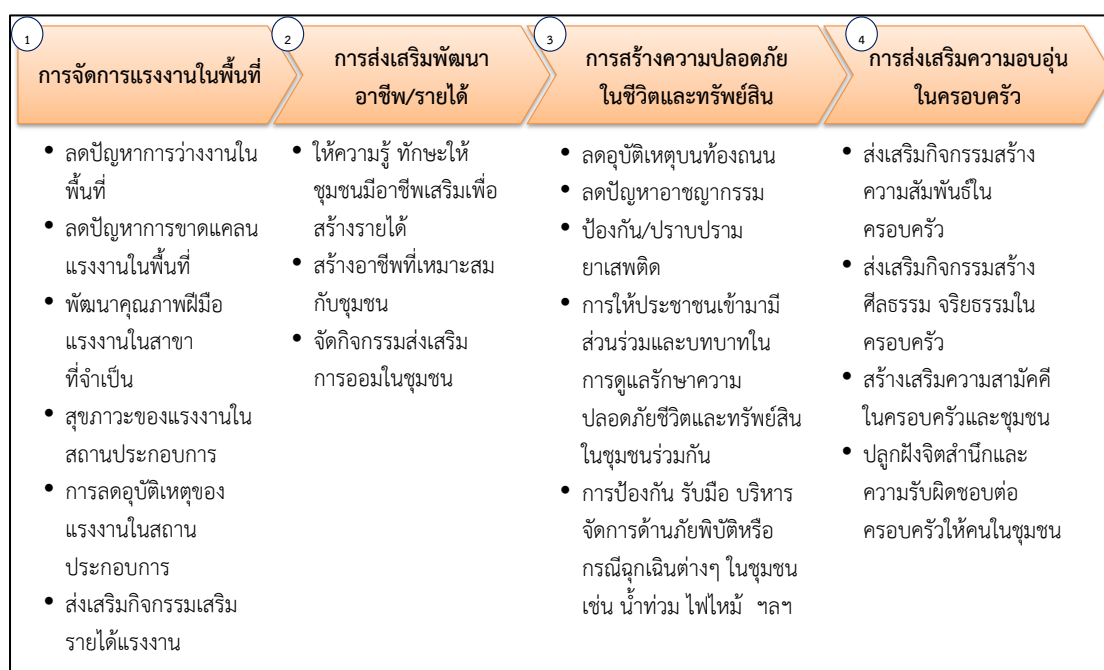
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคมน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูแลป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

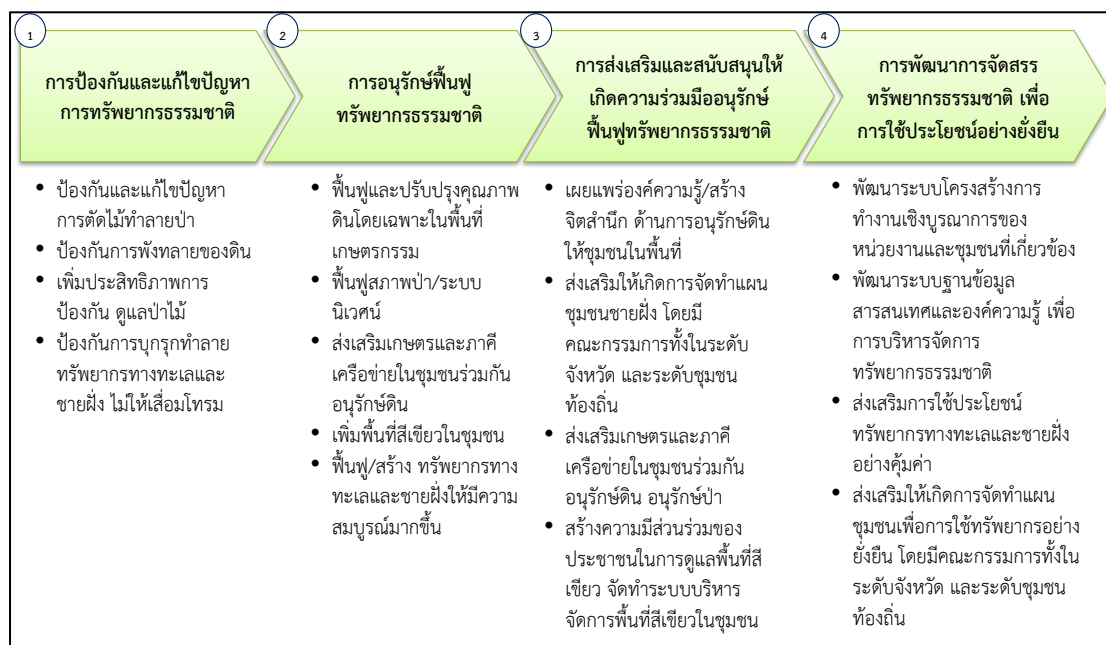
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน ฟื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

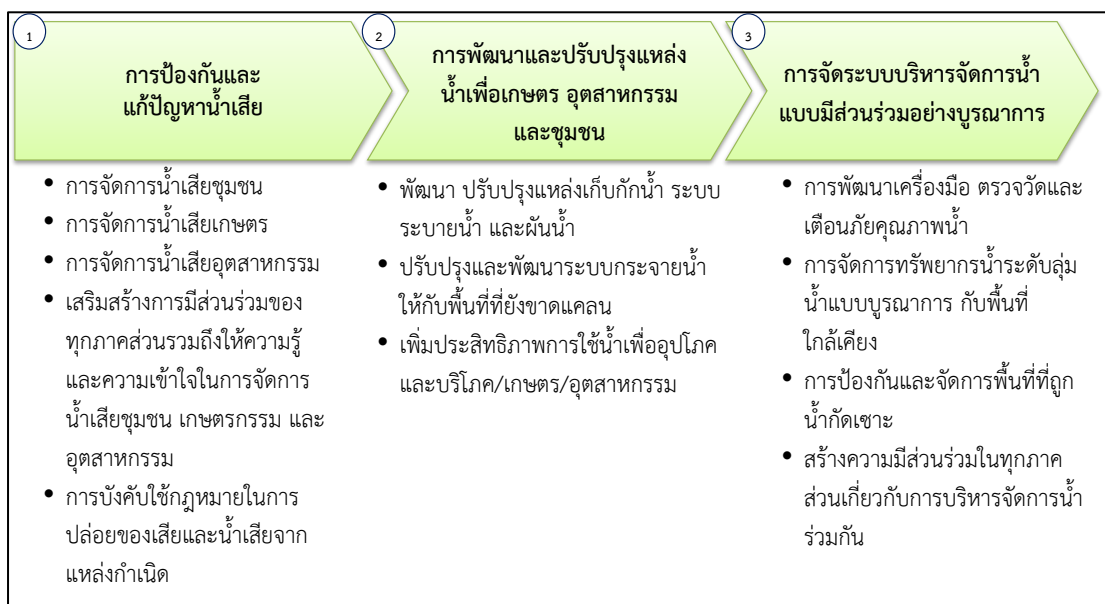
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

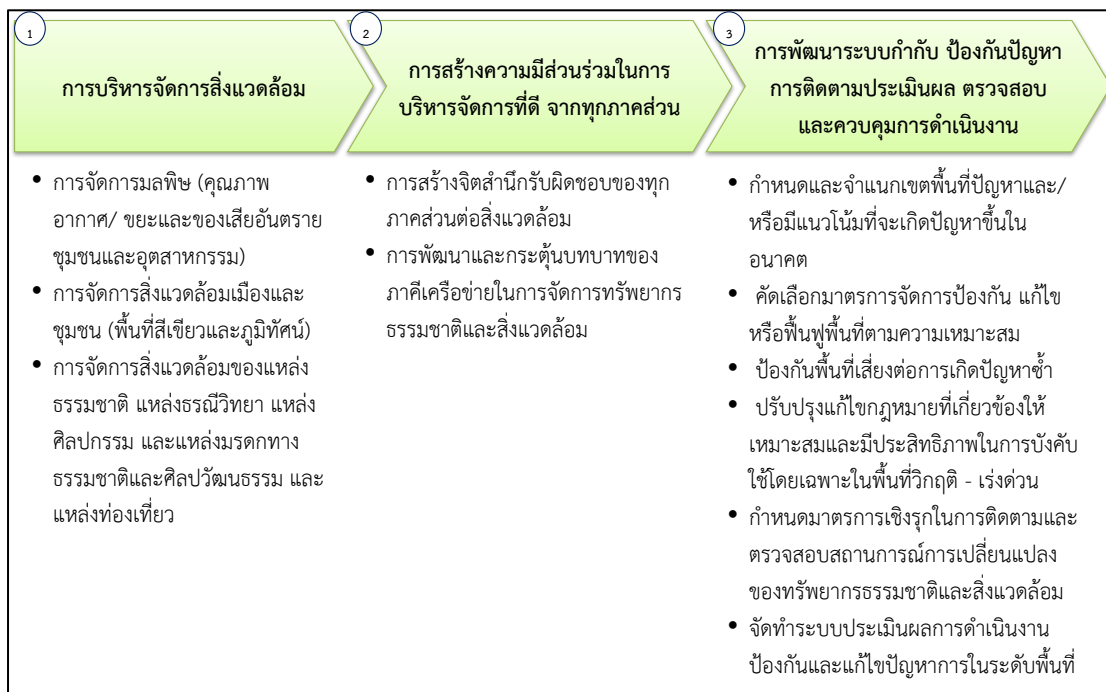
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้าและบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงงานที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงงานใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อุดรธานี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมื้อหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือโดยไม่ไ้ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ใช่ญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตําระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คุ่มรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)..
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

